

கன்டாவிலிருந்து வெளிவரும் மாசிகை

நான்குறுது
பார்த்திமா ஜென் பி

ART & LITERARY MONTHLY
PUBLISHED IN CANADA

\$1.00

ஓக்டோபர் 1991

YOUR RELIABLE TRAVEL AGENT

SUVARA TRAVELS

TO ALL DESTINATIONS WORLDWIDE

NO OTHER TRAVEL ORGANIZATION GIVES BETTER DEALS TO THE FAR EAST & SRI LANKA

Business Hours
9.00 A.M. 8 P.M. (Monday To Friday)
10.00 A.M. 5.00 P.M. (Saturday)

- Accepted By World's Leading Airlines
- Reliable And Personalized Services By Professionals
- We Specialize In Complete Business Travel
- Tickets By Mail
- All Credit Cards Accepted
- Complete Holiday Packages

பாரில் உள்ள எந்த நாட்டுமற்காவது
குறைந்த செலவில் செல்வதற்கு
நகரில் நாட்டேன்றும் ஒரே ஸ்தாபனம்

Suvara Travels
Canada Inc

3852 Finch Avenue East
Main Floor Unit G9
Scarborough, Ontario
M1T 3T9

Phone: (416) 292-9465
Fax: (416) 292-4924

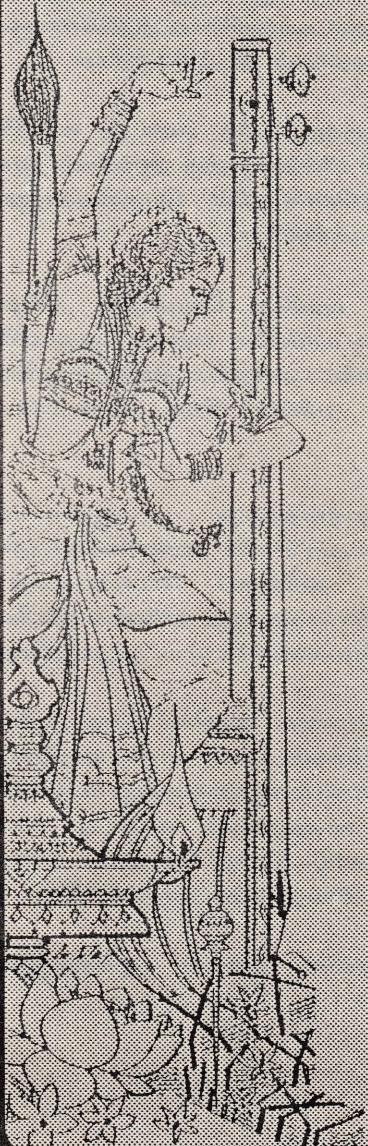
BRITISH AIRWAYS

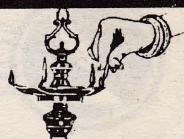

நாங்காவது
பரிமாணம்

ஆசிரியர்
க.நவம்

உள்ளே

ஒக்டோபர் 1991

October

எஸ். அகஸ்தியர்

கலாநிதி சோ.கிருஷ்ணராஜா

அ.கந்தசாமி

சுமதி செல்வராஜா

சம்பு

ச.சாந்தகுமாரி

மொனிக்கா

த.சிவதாசன்

கெளரி

அ.அனுணன்

அபிந்யா

நாங்காவது பரிமாணம் உங்கள் ஆக்கங்களையும்
அபிப்பிராயங்களையும் தரமறிந்து பிரசரிக்கும்.
அனுப்பி வையுங்கள்.

**NANKAVATHU
PARIMANAM**

P.O.BOX 2031
STATION C
DOWNSVIEW
ONTARIO
M3N 2S8
CANADA

சூரிய தலையங்கம்

"ஆங்கிலம் பேசத் தெரியாத நீ இனிமேல் என்னுடைய பாடசாலைப் பக்கம் வரக்கூடாது" - கனடாவில் வசித்து வரும் தமிழ்க் குடும்பத்துத் தாய் ஒருத்தியைப் பார்த்து, மகளெனுருவன் இவ்வாறு கூறியிருக்கிறான் ஆங்கிலம் தெரியாத பெற்றேரின் மனம் கோணும் வகையில் நடந்துகொள்ளும் எங்கள் பிள்ளைகள் இங்கு ஏராளம் இருக்கின்றார்கள்.

"எங்கட பிள்ளையனுக்கு தமிழ் எண்டது வாயிலை வருகுதேயில்லை" - எங்கள் பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கிலம் தான் பேசவரும் எனக் கூறிக்கொள்வதில் பெருமைகாணும் பெற்றேர் இங்கு பலர் இருக்கின்றோம்.

"எனக்குத் தமிழ் வாசிக்க நேரமில்லை; தமிழப் புத்தகங்கள் வாசிக்க விருப்பமில்லை; எனக்கு அதுகளிலை அப்வளவு இன்றைஸ்ர் இல்லை" - தமிழராக இருந்தும் தமிழை நேசிக்காத - வாசிக்காத ரமில்ஸ் இங்கு நிறையப்பேர் இருக்கின்றோம்.

தமிழன் ஒருவனுக்கு ஆங்கிலம் பேசத்தெரியாதிருப்பது ஒன்றும் பெரிய அவமானத்துக்குரிய சமசாரமல்ல. நாங்கள் தமிழழப் பேசப்படிக்கக் கூச்சப்படுவதும், எங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழைக் கற்பிக்க விரும்பாதிருப்பதுவும் தான் உண்மையில் வெட்கத்துக்குரியது.

அடுத்தவரின் அம்மாவை அச்சொட்டாக அறிந்து வைத்திருக்கும் எங்கள் பிள்ளைகள், தங்கள் தாயை யாரென்று சரிவரத் தெரிந்து கொள்ளாமல் வளர்ந்து வருவது போலவே, தாய்மொழியான தமிழ் ஊழையாய்க் கைகட்டி வாய் பொத்தி நிற்க, செவிலித்தாய் மொழியே இங்கு எங்கள் பிள்ளைகளுக்குச் சேவகம் செய்து வரக் காண்கின்றோம்.

எங்கள் பிள்ளைகளின் கண்டிய ஆங்கிலத்தின்

கதைகளில் வரும்
பெயர்கள், சம்பவங்கள்
யாவும் கற்பனையே.
படைப்புகள் அனைத்தும்
நான்காவது
பரிமாணத்தின் கருத்தை
பிரதிபலிக்க
வேண்டுமென்பதில்லை.

‘பெண்ணிக்ல்’ வாவண்யத்துடன் கூடிய ‘விங்குயில்ரிக்’ புலமையைக் கண்டு புளகாங்கிதமடைந்து கொள்ளும் எங்களுள் எத்தனை பேருக்கு, ‘எங்கள் பிள்ளைகளுக்கு எங்கள் மொழி தெரியவில்லையே’ என்ற ஏக்கம் மனதில் ஏற்பட்டதுண்டு?

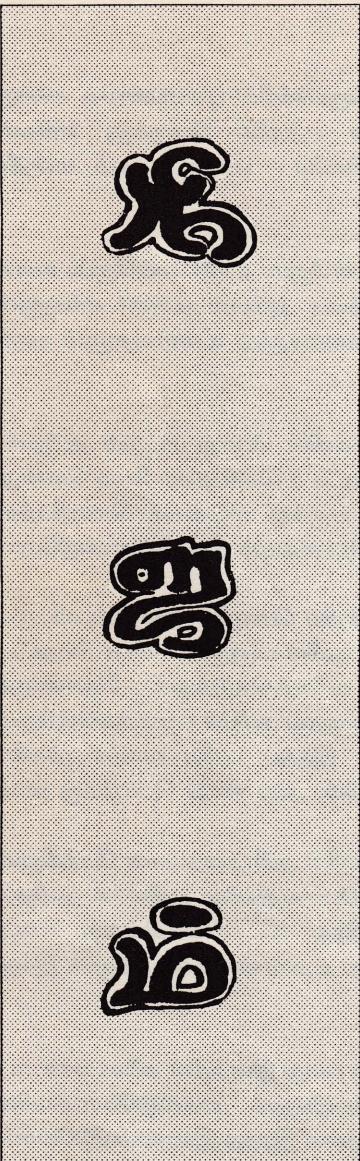
தமிழை அழித்தென்றேம்; ஆஸ்தி என்றேம்; உயிர் என்றேம்; ஊன் என்றேம் - இவையெல்லாம் வெறும் வார்த்தை ‘ஜம்பம்’ தானு? எங்களுள் எத்தனைபேரது நாடி நரம்புகளில் இந்த உண்மைகளும் உணர்வுகளும் ஊறி உறைந்துகிடக்கின்றது?

குடிவரவுத் தினைக்களத்துக் தேவைகளின் போது மட்டும் ‘தமிழன்’ என்ற பதாளகணைப் பலரறியக் கழுத்தில் மாட்டிச் சென்று காரியம் வென்று திரும்புவோம். ‘தமிழன்’ என்ற அந்தப் பெயருக்கு வித்தான மொழிபற்றி ஏன் எங்களுக்கு இவ்வளவு அவச்சியமும் அசிரத்தையும் இருக்கவேண்டுமோ?

கல்லுக்கும் மண்ணுக்கும் முன்தோன்றிய மொழி என்று கரடிவிட்டுக் காலம் கழித்துவந்த நாங்கள் எமது மொழியை நவீன விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கேற்ப இதுவரை காலமும் வளைத்தெடுத்துக் கொள்ளத் தவறிவிட்டோம். வெளிநாடுகளில் வாழும் இன்றைய தமிழ்ச் சமூகத்தவருக்கும் அடுத்த தலைமுறையினர்க்கும் கிடைத்துவினா இந்தப் புதிய வாய்ப்புக்களை இதற்கெனப் பயன்படுத்தத் தவறுவோமாயின், அது நமது மொழிக்கு நாம் செய்த துரோகமாகிவிடும்.

அந்திய நாடுகளில் வாழுந்துவரும் தமிழனத்தவரின் அசிரத்தையான பேக்கினல் ஒருக்காலும் தமிழ்மொழி அழிந்துவிடிடப் போவதில்லை. பதிலாக ‘தமிழர்’ என்ற இனம் தான் வெளிநாடுகளில் அழிந்து விடப்போகின்றது என்ற கசப்பான உண்மைக்குச் சில வேற்று இனத்து உதாரணங்களை நிதமும் இங்கு காண்கின்றோமே

எமது மொழி உயிர் வாழ்ந்தால் தான் எமது இனத்தின் கலைகலாசாரப் பாரம்பரியங்களும் பாதுகாக்கப்படும். அவற்றைக் கைவிடுவோமாயின் நிச்சயம் விரைவில் நாங்களும் எமது தனித்துவத்தை இழந்த இனமாகிவிடுவோம் ஓர் இனத்துக்கு ஏற்படக்கூடாத, ஆக் கூடுதலான சோகம் கூடிய இழப்பு இது தவிர வேறு என்ன இருக்க முடியும்?

மொனிக்கா

நாங்கள் பட்டிக்காடுகள் அல்ல
பஞ்சவர்ணக் கிளிகள்
பச்சை மலைப் பவளங்கள்
எங்கள் உதிரமும் உழைப்பும்
உரமாவதால் தான்
மலையகம் மகுடம் தூட்டிக்கொள்கிறது.....

ஆதவன் அடிக்கடி எங்களை
உஷ்ணோபிழேகம் செய்ய
அட்டைகள் இன்ஜைக்ஷன் போட
கங்காணி வாயாரத் திட்ட
தின்ன தொரே கண்சிமிட்ட
கற்கள் பாதங்களைக் கீற
முட்கள் சேலைகளைக் கிழிக்க
கருமணிகள் புழுதியை முத்தமிட
பெரிய தொரே பென்சில் பவளிவர
நங்கூரமிட்டு ஏற்றுமதிக்காய் கப்பல்கள்
துறைகளில் காத்திருக்க
நாம் கொழுந்தெடுக்கும்
கொம்பியூட்டரானேம்.....

அவர்கள் அடிக்கடி
தலைகளைக் கொய்கிறுர்கள்
அவற்றை அலசிப்பார்க்க நேரமில்லை
பட்டினி எம்மை ஜீரணித்துவிடும்
அதனால் தான் சப்புகின்ற
வெற்றிலை சக்கையுடன்
வேதனைகளை அவ்வப்போது
துப்பிவிடுவோம்.....

அஸ்தமனங்களின்
அத்திவாரமே எங்களின்
வெற்றிலைச் சாறுதானே.....

குடுங்கிழமீ

கண்ணாரே கடையாரே
காக்கை வண்ணப் பூச்சியாரே
சுயாரே எறும்பாரே
எத்தி அணுப்பினியோ
மூண்டு குட்டும் முழங்கால் வெட்டும்"

கண்கள் பொத்தி ஈர்க்கில் குத்திய
மண்கும்பம் கையில் ஏந்தி விளையாடுகிற சிறுவர்
சிறுமி கூட்டம் பொழுதுறையும்வரை மூங்கில்
பற்றறயோடு சங்கமமாகிவிடும்.

இது ஓய, தத்தம் விவேகம் துலக்க நொடி
பேரடும் பரிட்டையில் இறங்கும்.

"ஓரான் ஓரேரிலேவே
ஓராயிரம் தென்கோமரம்
காயுமில்லைப் பூவுமில்லை
அது என்ன....?"
"நெல் வயல்"
"அச்சா"
"இனி, இதை அவழ் பாப்பம்..?"
"சொல்லு?"
"செக்கக் கிவந்திருப்பார்- சிறு
செட்டிகளைப் போலிருப்பார்
வாந்து வடித்திருப்பார்
வந்திருப்பார் சந்தையிலே
இது என்ன.....?"
"ம.....வாழப்பழம்"
"இல்ல"
"ம.....பனங்கிழங்கு"
"ஞா, இல்ல. ஆன கிட்ட வந்திட்டாய்"
"ம....."
"சரி, ஆத்துமோ ஆத்தாதோ?"
"ஆத்தாது"
"சொல்லு-டோ- சொல்லிப்போடுவன்- சொ.
.வ.ர.ா.ந்-இந்தா சொல்லிப்போடுவன் பினுட்டுத்துடு"

"எட டே....."
"எட கோதாரி, எனக்கும் மனச்க்க கிடந்தது-
டக் கெண்டு வாயில வரேல்ல"
"சொல்லாததுக்குப் பந்தயம் இல்ல. ஏன்
வீண் வாய் சப்புறிர்?"
"ஹீரோவான அவன் விளையாடி முடிய

எஸ். அகைஸ்தீஸ்

வெயர்த்து விறுவிறுத்து வருவான்.

ஆக்கி போட்டுக் குடுத்தால் உண்பான்.
தகப்பன் ஆனவாகில் கவனிப்பதில்லை.

சடலம் ஆற அயருவார்.

‘இவன் வீட்டுக்கு ஆகாதவரு
வளந்திடுவாரே?’

சதாபோதும் அந்தரப்படுகிறார்.

அவனுக்குப் படிப்பு ஏற மறுத்தது.

பள்ளிக்குக் கள்ளம் போடத் துவங்கினான்.

கடுக்கண்டும் படியாமல் வெளியே திரிய
ஒருசாதி வெக்கம் தலை புடுங்குது.

‘அரிவரி’ யோட நிப்பமோ?

நினைக் கலே பயம். தகப்பன்
சன்னதமாடுவார். எக்கணம் விக்கிர தாண்டவம்தான்.
சட்டம்பி பள்ளிக்கூட வாசலண்டை போயிலை
துவைச்சுத் துப்பிக்கொண்டு பிரம்பு
விக்கிகி அடிக்கிற விறுத்தம்.....

கிலவேளை இவன் அரைச் சவுக்கம் உரிஞ்ச
குண்டியால் வழுக்கி விழும்.

பள்ளிக்கு நேரஞ்செண்டுபோச்சு தெண்
சாட்டு ஓரே கண்டசீருக்கு அடி-

ஆக்தாக்கடைசியில் கொடிச்சவால்' என்று சுட்டம்பியைப் பேசிவிட்டுக் கைதிருகிப் பறித்து ஓடுவான்.

மறுநாள் பள்ளிக்கூடம் நினைக்க முதுகு சள்ளிடும். குடல் கலங்கும்.

காலை தோறும் ஆனவாகில் அன்ன ஆகாரம் கொள்ளான். பழஞ்சோறு பானையில் எஞ்சினுல் வயிறு வீங்கக் குடிப்பான்.

பள்ளிக்கூடம்' என்றாலே அடிவளவு போய் நாய்ருவிப் பத்தைக்குள் குந்தியிடுவன்- கன நேரமாக.

"என்றா நேரத்தோடை பள்ளிக்குப் போகாம நின்டு முழுசிறுய்?" என்று கேட்டார் தகப்பன்.

'நேரஞ்செண்டுபோச்ச' என்று காட்டு விடலாம். விடுவதில்லை.

பொய் சொல்ல வாய் ஏவாது.

"கனவெடு, பொய் சொல்லாதே" என்ற பெரியோர்' முழுக்கம் காதில் இறுகிலிட்டிருக்கிறது.

'இனிமேல் பள்ளிக்கூடம் போக மாட்டன்' என்று அறுதியாகச் சொல்லவா?

கன நேரம் யோசித்தான்.

முடிவு சொன்னால் தகப்பன் ஒருஞ்சேன பூவரசங் கம்பு முறித்துச் 'சாத்துவார்' என்று இவனுக்குத் தெரியும்.

பள்ளியில் பிரம்படி, வீட்டில் கம்படி.

'என்ன உத்தரிப்பு.....?'

ஓரே முழிசாட்டம்.

ஒரு வருஷமாகியும் வதை படலம் முற்றில்லை.

"இந்த வருஷம் வகுப்பு ஏற்றவில்லை"

சுட்டம்பி சொன்னதே அவன் குதாகலம் சொல்லி மாளாது.

பள்ளிக்கூடம் போகாம நிக்க இதுதான் வாசி.

அவன் மட்டம் பொடி பெட்டையள் முதலாம் வகுப்புக்குப் போயாசு.

அம்மா கொழுத்த சதிரம் ஆடி அசைந்து வந்து முதலாம் வகுப்புக் கதிரையில் இருக்கவே முக்செரிவா. அவவைக் கண்டால் மனச பதகளித்து யம கண்டப் பயம் எழும்.

முதலாம் வகுப்புக்குப் போனால் அம்மா குத்து முதுகில் விழும். அடியில்லை.

முசி முசிக் குத்துவா.

'அவ வகுப்பைத் தாண்டி ரண்டுக்குப் போகேவாதா?' என்றும் ஏங்குவான்.

தகப்பன் சுட்டம்பி காவில் விழுாக்குறை. மற்றதெல்லாம் செய்த பலன், ரண்டாம் வகுப்புக்கு ஏறினான்.

கொக்கன்' என்று மண்ணை வெடிக்க அடிவிழும். அங்கும் அதே.

படிப்பே ஏறுத மர மண்ணையோ?

நிலவரம் பூராவையும் ஆச்சி யோசிச்சுப் பாத்தா.

'அவன் இதோடை போகாமல் நிக்கிறதும் நல்லதுதான். அரிவரியிலயே படிப்பு ஓடல்லயே: யோசிச்சுப் போட்டுக் கடைசியில் ஆச்சி சொன்னா,

"உன்னால் படிக்க எலாட்டிச் சொல்லு. கொப்பரிட்டச் சொல்லறன். அவர் சம்மதிச்சாப் பேசாமல் நில்".

துள்ளிக் குதித்தான். காடு கரம்பை வயல் எங்கும் எகாந்த வெளியாகத் தெரிந்தது.

சீனத்தான், எட்டுறூலை, பிராந்து, கொக்கு, நகரமீன் என்று கொடிகள் பாக்கியில்லை. வெளியேக்கலும் கொடி விண்கலவ ரசித்து அலைவான்.

சுத்த சுதந்திர ஜீவி.

'அவன் சும் மா திரிஞ்ச சுகம் காணப்பாக்கிறன். சுத்த சோம்பேறி:

தகப்பன் சித்தம் வேருக இருந்தது.

'இவனை வீட்டில வச்சுத் தாக்காட்ட ஏலாது. விடுகாவியாயயப் போயிடுவான். கொட்டில்ல விட்டால் நானுக்கு ரண்டுபடி அரிசிக்கு உழைக்கானா?' கொஞ்ச நாளையால் அப்பர் நொன்னார்,

"டே, நீ பள்ளிக்குப் போகாதை, என்னேடு கொட்டிலுக்குச் சுறுட்டுச் சுத்திப் பழக வா"

எட்டு வயதுதான். பத்துப் பதினெட்டு வருட தோற்றும். குழுவன்சாடை மேனி முழுசி நின்றுன் பையன்.

* * *

முதலாளிக்குப் பிடித்துவிட்டது.

"பயலே, பள்ளிக்கூடத்துக்குக் 'கள்ளம் ஓளிச்சமாதிரி' இஞ்ச நடக்கப்படாது. ஒழுங்கா வேலைக்கு வந்து போகவேண்டும். கை நிறையக் காச வரும். தெரிஞ்சதா?"

தலையாட்டினான்.

புகையிலை பாடம் போட, கிடாரம் கழவ, பெட்டி அடுக்க, இலை தெரிய, காம்பு ஒடிக்க, சோணை வார, தலை வால் நறுக்க, நால் கட்டகெதியில் பழகிவிட்டான்.

என்ன கெச்சிதம்:

முதலாளிக்கு ஒரு சந்தேகம். கூடவே அவனில் வாஞ்சை எடுத்தது. கேட்டுப் பாப்பமோ?

ஒரு சமயம் தானுகவே கூப்பிட்டுச் சொல்கிறார்:

'சுடிப் பயலே, நீ விழும்பினு இனி என்

வீட்டிலயே இரு. உன் விருப்பம் போல நடந்துகொள்ளலாம்".

ஏதோ என் னவோ என ஒரு அங்கலாய்ப்பு. 'திக்கிட்டவனுக நின்றுன்.

அவன் மனக் கோலம், தகப்பன் என்ன சொல்வாரோ?" என்று யோசிக்கிறுன் போலிருக்கு என நினைத்தார் முதலாளி.

"கொப்பரோட கதைச்ச முடிவு எடுத்திட்டுத்தான் சொல்றன். பேந்தேன் பின்னடிக்கிறுய்?"

'சுரி, முதலாளி' என்று ஓப்புவான் என நம்பினார்.

அவன் அப்படியேதும் கூறவில்லை. 'ஆம், அல்ல' என்றும் சொல்லவில்லை.

"எப்பவாவது நீ உன்ற வீட்டில ஆனவாகில் சாப்பிட்டிருப்பியா?"

இல்லை. சாப்பாடு தின்னுமல்பட்டினியும் கிடந்திருக்கிறன். என்ற உண்மை சொல்வாரு? வாய் திறக்கவில்லை.

இப்போது அவன் மனச வேண்டி நிற்பதை முதலாளி புரிந்துகொண்டார்.

"என் ன இருந்தாலும் உன் ர எண்ணத்திற்கு நடக்க உனக்கு வீட்டில் சுதந்திரம்" இல்லை. அப்பிடித்தானே?"

'சுதந்திரம்' என்ற சொல் இவனுக்கு முழுசாக விளங்கவில்லை. என்றாலும் தான் நினைப்பதன் அர்த்தம் அதில் புதைந்திருப்பதாக உணர்ந்தான்.

அப்பவும் மெளனமாகவே நின்றுன்.

"இஞ அப்பிடியில்லை. எந்த நேரமும் நீ விரும்பியதை வயிறுமுட்டச் சாப்பிடலாம். கோயில், திருவிழா, சத்ரக் கச்சேரி, கோவாட்டம் பார்க்கலாம். கொடி ஏத்தி விளையாடலாம். உல் லாசமாய்ப் படுத்து உறங்கலாம். வேணுமென்டாப் பள்ளிக்கூடமும் போகலாம். விருப்பமில்லாடி விடலாம். அதோட மாசா மாசம் நான் தாற கூவிய உன்ற விருப்பம் போல வச்சிருக்கலாம். இப்பிடியான சுதந்திர்களை உன்ற வீட்டில நீ அனுபவிச்சிருக்கிறியா?"

இப்பதான் சுதந்திர அர்த்தம் சாடையாய்ப் புரிந்தது.

"ஆனா, பள்ளிக்கூடம் போகமாட்டன்" என்றார்.

தூண்டலை மீன் விங்கிவிட்டது. இனி எதுவும் செய்யலாம் - சுதந்திரமாக.

சடுதியில் முதலாளி மனங் குளிர்ந்து போனார்.

"அச்சா, அதுதான் நல்லது. நீ இஞ்ச

இருந்தே படிக்கலாம்".

ஒரு சந்தேகம்.

"சுருட்டுக் கொட்டி லுக்க இதுக்கெல்லாம் வசதி எங்கால?"

ஒரு வயது வந்த கிழவன்போல் கேட்டான்.

முதலாளி சொன்னார்:

"பாடம் படிக்கிறதுக்கே ஒரு ஆளுக்கு முழுக்கலி குடுத்து வச்சிருக்கிறன். அவர் உரத்துப் படிப்பார். நீ காதால் கேட்டுக் கொண்டு தொண்டாட்டி வேலை செய்தால் போதும். படிப்பு, தானுக ஏறும்"

"சுட்டம்பியார் தேவையில்லயோ?"

"இல்லை"

"என்ன பாடம்?"

"மகா பாரதம்"

"பாரதமென்டா.....?"

"சுதந்திரத்துக்கும் சர்வாதிகாரத்துக்கும் நடக்கிற போர்"

"அப்பிடியென்டா.....?"

கொஞ்ச வாக்கியத்தில் ஐந்து நிமிஷம் கதை சுருக்கி விளக்கினார்.

அன்று தொட்டு அவன் வீடு செல்வதில்லை.

* * *

"ஏ சுட்டிப்பயலே, நீ இன் னும் எழும்பேவயா?"

அனந்த சயனம் முறித்து எழுந்து கண் கசக்கி விழித்தான்.

கண்ணில் முதலாளி. கையில் முருக தண்டம்.

'என்ன இது, விடிய முந்தி.....?' சின மூஞ்சி காட்டவில்லை.

ஏற்குப் பார்த்தான்.

"பொழுது காவிக்கழுன் சாமான் சக்கட்டடை எடுத்து ஒழுங்கு படுத்து. சுதந்திர்காரர் வந்து வேலை துவ்கழுந்தி அடுக்குப்பண்ண வேணும் - சுறுக்கா" ஏக்க விழி குத்திட்டு நின்றது.

"என்ன, உப்பிடிப் பாக்கிறுய்? இந்தா பால் தேத்தண்ணி. சுட்சுடக் குடிச்சுப் போட்டுப் பிறகு அலுவலைப் பார்"

பால் தேத்தண்ணி.

முதலாளியே தலைமாட்டில் கொண்டு வந்து தருகிறார்.

"எப்பவாவது வீட்டில பால் தேத்தண்ணி குடிச்சிருப்பனு?"

ஏங்கிப் போனான்.

சோம்பல் தானுக முறிந்தது. நெட்டுநுவிய கை கொட்டாவி தொட்டு நின்றது. அலுப்புத்

தெரியவில்லை.

புதிய உற்சாகம் கிளர்ந்தது.

அடுப்பில் முடா வைத்துத் தன்னீர் இறைத்தான். கிங்குப்பாடம் புகையிலைப் புகையாய் மண்டியது. காலை எட்டு மணிக்குள் கொட்டிற்பாய் விரித்து முடிந்த பின் முற்றம் கூட்டினான். கூவியாக்கள் வரமுன் எல்லாம் முடிந்தது.

"அப்பிடியே குசினித்தாவாரத்தையும் துப்பரவாக்கிப் போட்டு வா. பொரிச்ச மீனே முட்டையோ விரும்பின்தை அம்மா போட்டுத் தருவா. போய், தின்".

'இப்பிடி என்ற வீட்டில தின்பனு? புட்டுப்பொரிச்ச மீன், முட்டையக் கண்டிருப்பனு?' முதலாளினி குரல் மும்முரமாகக் கேட்டது :

"நாசமறுந்த கள்ளப் பூனை சுடியத் தட்டிக் கொட்டி, மீன் முட்டையையும் திண்டிட்டுப் போட்டு. உந்தக் கள்ளச் சுவத்தை விடப்படாது".

அவன் குசினி வாசலில் நின்று கொண்டான்.

"டேய், பொடியா பெட்டியத் துறந்து கூக்கிற புட்டைத் திண்டிட்டு வா"

பூனை கவடே இவனுக்குத் தெரியவில்லை.

'அடுத்த வீட்டுப் பூனையோ'

முதலாளி சாப்பிடிக் குந்துகிறபோது மணவியிடம் மெல்லக் கேட்டார்:

"ஏன் பொய் சொன்னனி? வாய்க்கு ருகியாய்க் குடுத்தானே பொடியன் வேலை வெட்டி செய்வான். எல்லாப் பிரச்சினையும் சாப்பாடு ஒண்டுக்கதான் கிடக்கு உலகத்தில் நடக்கிற சண்டை, சக்சரவு எல்லாம் சுதந்திரத்துக்காக இல்ல; பொருள் பண்டத்துக்காக"

"அதையே அள்ளிப்போட்டுப் பழக்கினு, பிறகு அண்டளிக்க ஏலுமா?"

"நீ கூம்மா கிட. எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். ரூல் போட்டுத்தானே சுருப் பிடிக்கிறது"

முதலாளினி சிரித்தா.

* * *

முதலாளினி தீட்டின கொடிய பூனை ஒரு நாளும் இவன் கண்ணில் படவில்லை. ஜூயா சொன்ன முட்டை மீன் சாப்பாடும் கிடைப்பதில்லை.

தான் புகையிலைக் காம்புகணியம் நரம்பு தளர்ந்து தேகம் கும்புகிற சுங்கதி, நாட்செல்லத்தான் இவனுக்குப் பிடிபட்டது.

முதலாளினி சுத்த சைவம். வெள்ளி செவ்வாய் பிடிவாத விரதகாரி. விரதமிராத இவனுக்கும் இரு நாள் ஒரு வேளைச் சாப்பாடு.

கேட்பானேன், இவன் வயிறு ஓட்டித் தேக

வாகே குன்றிவிட்டது.

நிலம் வெளிக்கமுன் எழுந்து பொழுது உறையில் போனபிறகும் குவிந்த வேலை பாதியில் நின்று போகும்.

சோர்ந்து சுவண்டிப்போனேன்.

சில நாள் பொறுத்துப் பார்த்தான். போதும் என்றுகியது.

முடிவுக்கு வந்தான்.

"முதலாளி, நான் வீட்டை போகப் போறன்" அவர் இதை எதிர்பார்த்ததுதான்.

போகப்போருஞ, போயிட்டு வருவானு?" முற்றுக்காண விரும்பினார்.

"நாளைக் குக் கூவி. கையோட எடுத்துக்கொண்டு போய் கோச்சியிட்டக் குடுத்திட்டு வா. இந்த மாசம் கூவி கூட்டியிருக்கு. ஆறு மாசத்தால இன்னும் கூடும்"

'தம்' விட்டுப் போனேன்.

'அஞ்ச ருவா கூட்டித்தானிருக்கிறார்'

"உப்பிடியே போறியோ, போட்டு வருவியோ?"

"வருவன்"

"அலுவல் கிடந்தா நாளைக்குச் செய்யலாம். போட்டு வா"

சண்டிக் கட்டும் பழகிவிட்டான்.

பொடி நடை. வீடுவந்து சேர்ந்தான்.

* * *

பகலாகியும் அவன் எழும்பவில்லை.

பாவம், வேலைக் களை - தேக அலுப்பு.

தகப்பன் கேட்டார்:

"டே, தம்பி, நீ இண்டைக்குச் சுறுட்டுக் கொட்டி லுக்குப் போகவியா?"

முனகி எழுந்தான்.

குதாகலத்தில் ஆழந்திருந்த முகம் திகிலில் குல்விட்டது.

இன்னைக்கு இவனுக்கு என்ன பிடிச்சிருக்கு?"

"சந்தோஷமாகவும் சுதந்திரமாகவும் இருந்து வேலை செய்யிறுய்தானே? உனக்கு அங் என்ன குறை?"

ஒரு குறையும் இல்லை. என்று பொய் சொல்கின்றான். அந்தப் பொய்யை நிருபிக்க முழு உண்மைகளை வெளியிடவேண்டும்.

பொய் மெய் இரண்டும் இடத்துக்கு இடம் கிரிகைக்கு, பேச்சுக்கு, கருத்துக்கு வெவ்வேறு அந்தப்படுவதை அவனுல்புவ்படுத்த முடியவில்லை.

"சந்தோஷம், சுதந்திரம்" முதலாளி தரும் கூவியில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

கூவிக்காகவே ஓய்வில்லாமல் வேலை செய்கிற

ஒரு முடிவுக்கு வந்தான்.

போடுதடி வாழ்வில் அதுவே சுதந்திரமானால் அந்தச் சுதந்திரம் அவனுக்கு ஒரு நீதிவாக்கியமாக இருக்கிறதே தவிர, எதுவும் அர்த்தப்படுவதாகத் தெரியவில்லை - அது புரியவும் இல்லை.

எதிலும் உரிமை இல்லாத முதலாளி வீட்டில் நெடுக அடைஞ்ச கிடக்க முடியாது என்று சொல்லிவிடவா? என்று யோசித்தான்.

அப்ப, 'வாறே'னென்டு முதலாளிக்கு ஏன் போய் சொன்னனி! என்று விடுத்துக் கேட்டால் என்ன சொல்லறது? என்றும் தன்னுள் தர்க்கித்தான்.

'ஏமாத்திற முதலாளிக்கு ஏன் உண்மை சொல்ல வேணும்' என்று சொன்னால் தகப்பன் ஏற்றுக்கொள்வாரா என்று தடுமாறினன்.

'கொஞ்சமும் ஒஞ்சியாமல் கூவிதாரூர். அடுத்தமாதமிருந்து கூவி கூட்டியுமிருக்கிறார். அல்லத்தட்டாமல் போய் வேலை செய்"

அதட்டல் ஒரு வார் த்தை. அது சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதில்லை. ஆனால், அந்த மிரட்டலே தனது சுதந்திரத்தில் தலையிடுவதாக அவனுக்குத் தோன்றியது.

முதலாளி வீட்டில் எந்தப் பாத்தியதையோ உரிமையோ தனுக்கு இல்லாத ஒரு வெறுமையையும், அவர் விரும்புவதே தனது சுதந்திரமாகவும், சொந்த வீட்டில் தான் விரும்பிய சுதந்திரத்தை அனுபவிக்க முடியாத தனது வாழ்வ, கூவிக் குள் அடிமையானதையும் அவன் கவனித்தான்.

பகார் பற்றி விடியமுன் அவன் சுருட்டுக் கொட்டில் முற்றக்கில் வந்து நின்றன.

"வா, இரு. முதல் இந்த முட்டைக் கோப்பியக் குடி"

சுட்டி, பெட்டி, பாளை, சுருவம், அரிதட்டு, புட்டுக் குழல், செம்பு, சுருவச்சுட்டி, பீங்கான், கடகம், திருவலை, குண்டுக் கோப்பை, சளகு, நீத்துப்பெட்டி -

குசினி அடங்க அம்பாரமாகக்கிடந்தன.

முதலாளினி கணிவாகச் சொல்லு:

"மோன, இதுகளைக் கிணத்து வக்கில் போட்டுக் கழுவிப்போட்டு வந்து புட்டைத்தின்."

முதலாளி இடைமறித்தார்:

"அவன் விரும்பாட்டி குசினி வேலை செய்விக்காதை. சுறுட்டுக் கொட்டி துக்க கன வேலை கிடக்கு"

"பொடியா, நான் அதுகளைப் பாக்கிறன். உறியுல பொரிச்ச மீறும் குளம்பும் கிடக்கு. எடுத்துப் புட்டோ திண்டிட்டுப் போ"

அலை கிளர்கிற கேணிப்பாசி மாதிரி அவன் மனம் தளம்பிற்று.

"நாளோயோட வேலைக்கு வரமாட்டன்" முதலாளி நெஞ்சள் முட்டை நொறுங்கிறது. "இஞ்ச உனக்கு என்ன குறை? கூவி கூட்டித் தந்திருக்கிறன். மக்க மாசத்திலவியிருந்தும் கூட்டுறன். உடுபுடவை தாறன். வேளா வேளைக்குச் சாப்பாடு இருக்கு. படுக்க, இருக்க, படிக்க, பாட, ஆட, விளையாட, கோயில் குளம் போக எல்லாச் சுதந்திரமும் இருக்கேக்க உனக்கு ஏன் இந்தக் கெட்டபுத்தி வந்தது?"

"அப்பிடியெண்டா, நான் ஓவ்வோரு நாளும் அப்புவோட வந்து அப்புவோட போறன். கொட்டில் ல சுறுட்டு வேலையவிட வேற தொட்டாண்டியள் செய்யமாட்டன்"

"ஆ மோ, நாளோயோட நீ வேலைக்கே வரவேண்டாம்"

"அப்ப, கூவிக்குழப்பம் செய்வன்" "நீ களவெடுத்த காச எடுக்கப் பொலிச வரும்"

வெகு சுதந்திரமாக ஒரு வெடிகுண்டைத் தாக்கி வீசினார் முதலாளி.

அவன் கெவிக்கவில்லை.

எத்தி அணுப்பினியோ

முண்டு குட்டும் முழங்கால் வெட்டும். அவன் மனச குழுமி ஆவேசித்தான்.

சுதந்திரத்தின் முழு அர்த்தம் இப்பதான் வள்ளீசாகப் புரிந்தது.

கொட்டிலில் மகாபாரதம் முழங்கிக் கேட்டது.

பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம் போய் மிண்ட பின்னும் பாரதப் போர் உக்கிரமணந்தது.

பொலிச அவன் எதிர்கொள்ள சித்தங்கொண்டான்.

பாவம்

என் கஞ்சிக்குள் வீழ்ந்து குப்பொத்தான் ஒன்று செத்துக்கீட்க்கின்றது!

புலி பெயிட்தோர் இலக்ஷியம்

பயனும் பாதிப்பும்

கௌரி

இன்று இலக்கிய உலகில் பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தும் அவ்வது ஏற்படுத்தக்கூடும் என எதிர்பார்க்கப்படும் ஒரு முக்கிய விடயம் இந்தப் புவம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம். இது ஒர் ஆரோக்கியமான சமூக அமைப்பினைக் கட்டி எழுப்புவதற்குத் துணைப்பிய வல்லுது என பலராலும் எதிர்பார்க்கப்பட்ட போதிலும் எதிர்காலத்தில் பல பாதகமான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்திவிடக்கூடியன என்பதுவும் அச்சும் தரும் செய்திதான். இன்றுவரை எமது சமூகத்துக்கு மிகப்பெரிய பலனானு பாதிப்போ இவ்விலக்கியங்களால் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. இதற்கான காரணங்களுள் ஒன்று, இவற்றின் உற்பத்திகளும் விநியோகங்களும் மிகவும் குறுகிப்போய் இருந்தல் எனக்கூறுவாம். பத்திரிகைகள் சுஞ்சிகைகளில் வெளிவரும் படைப்புகளுடன் சில தனிநபர்களின் கவிதைத் தொகுப்புக்கள், கட்டுரைகள் என்பனவும் புவம்பெயர்ந்தோர் மத்தியில் இருந்து பிரசவம் ஆகியின்னன. விரல்விட்டு என்னிவிடக்கூடிய வெளியிடுகள் தான். எனினும் இவை சமூத்து, தமிழகத்து மக்கள் இலக்கிய ஆர்வவர்கள், அவதானிகளிடத்தே புவம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியத்தின்மேவான கவனத்தை ஈர்க்கக்காரணமாக இருக்கின்றன. இவ்விலக்கியங்களில் இருந்து எமதுநாட்டு, தமிழ்நாட்டு இலக்கிய நுகர்வோர் எதிர்பார்ப்பது, நாம் புவம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளின் மன்வாசனை, சமூக இயங்குகள் போன்றவை பற்றித்தான் என்பதைனைப் புவம் பெயர்ந்த படைப்பாளிகள் புரிந்துகொண்டு தமது இலக்கியங்களைப் படைப்பது அதிக பயன்தரும் என்பது பொய்யல்.

இன்றைய புவம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியங்களின் பின் னணியைப் பார்க்கும் போது, இவற்றின் சிறுவடியாளர்களும் இவற்றின் பின்புலத்திலிருந்து ஆதரவு வழங்குபவர்களும் குறிப்பாக 1983க்குப்பின் இலக்கையை விட்டுப் புறப்பட்டவர்கள் என்பது புலனுகும். இதன் அடிப்படைக் காரணம் என்ன? 1983ம் ஆண்டின் பின்னர் இவங்கையில் இடம்பெற்றுவந்த

அராஜகங் களால் பாதிக் கப்பட்டு, சொற் கள் குரல்வளைக்குள்ளேயே சுருங்கிப்போகுமாலிற்கு சிந்தனைகள் சிதைக்கப்பட்ட மக்கள் அத்தகளாகப் புவம்பெயர்ந்தபோது, என்னைற் சோகங்களையும் தயரங்களையும் தமிழ்நூல் சமந்து வரவேண்டியேற்பட்டது. இத்தகைய நெஞ்சை அரிக்கும் சோகங்களை மக்களிடம் சொல்லி ஆத்மார்த்தமாக அமைதிபெற இவ்விலக்கியங்கள் புவம் பெயர்ந்த படைப்பாளிகளுக்கு உதவுகின்றன. அத்துடன் இவை நம் நாட்டின் மௌனமாக்கப்பட்ட மக்களின் சொற்களாக இருந்து, அவர்களைச் சூழ்ந்துள்ள கொடுமைகளை அகற்றி, புதிய வாழ்வகான புவம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியங்கள் உதவுமென புவம்பெயர்ந்த படைப்பாளிகள் பெரிதும் நம்புகின்றனர். உண்மையில் இன்றைய சமூத்தின் சராசரிப் பிரஜைகளின் உண்மையான குரல்தான் இந்தப் புவம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் எனவாம்.

உலகின் எந்த முலையிருந்து தோன்றும் இலக்கியத்துக்கென்றும் ஓர் இவ்வியம் இருக்கும். ஓவ்வொரு படைப்புக்கும் எனத் தனிப்பட்ட குறிக்கோள் இருப்பினும், புவம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியங்களுக்கென்று பொதுவான ஒரு குறிக்கோள் உண்டு. அதுவே எமது மக்களைச் சூழ இருந்து வரும் அராஜகத்தின் மீதான எதிர்ப்புணர்வு. இதில் சில விதிவிலக்குகளும் உண்டு. இவ்வாருள எதிர்ப்புணர்வினை வெளிப் படுத்தும் இலக்கியக் காரரும், இலக்கியப்பத்திரிகைகளும், செய்திப்பத்திரிகைகளும் தொடந்து இயங்குவதற்கு, இவ்வெதிர்ப்பு உணர்வுமீது மக்கள் காட்டும் ஆதரவு பிரதான காரணம் ஆகும். இன்றைய புவம்பெயர்ந்தோர் படைப்புக்கள் இலக்கியங்கள் என்ற பதாகையின் கீழ் வெளிவந்து கொண்டிருந்தாலும் இவை முன்வைக்கும் கருத்துக்களோ பெரும்பாலும் அரசியல் கருத்துக்களாகவோ அவ்வது அதனைச் சார்ந்ததாகவோதான் காணப்படுகின்றன. இவற்றைத் தாங்கிவரும் பத்திரிகைகள் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெறுவதற்கும் இதுவே காரணம். சிலர் தமது மேதாவித்தனத்தைக் காண்பிக்க ஆங்காங்கே சில இலக்கியப் பத்திரிகைகளை வெளியிட்டு வருகின்றபோதிலும், அவை மக்கள் மத்தியில் வேறாற்ற இயாது போய்விடுகின்றன. மேற்கூட இலக்கியங்களை வெறுத்தொழுக்கி மக்கள் இலக்கியங்களேயே இன்று மக்கள் நேரிக்கின்றனர் என்பதை இது காட்டுகின்றது. இன்றைய எமது சமகாலப் பிரச்சினைகளுக்குத் துணிச்சலுடன் இலக்கிய வடிவம் கொடுத்துப் பல புதிய படைப்பாளிகள் தோன்றியுள்ளார்கள். இவர்கள் புவம்பெயர்ந்துள்ள நாடுகளில் கிடைக்கும் சுதந்திரங்களால் எவ்வித சிரமமும் இன்றித் தமது எண்ணங்களை வெளிப்படுத்த இயல்வதனால் தம்மை இலக்கிய ரீதியில் நன்கு வளர்த்துக் கொள்ளவும் வாய்ப்புகள்

அதிகம்.

மிகச்சிறிய அளவிலேனும் சில ஆரோக்கியமான பாதிப்புகளைப் புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம் ஏற்படுத்திவிடும், இதனால் ஏற்படக்கூடிய அங்குமான பாரிய மாற்றங்கள் அல்லது விளைவுகளை முழுமொழியாகப் பெறுவதற்கு இவ்விலக்கியங்களின் பின்புலங்களில் இருந்து போதியவு ஆகரவு கிடைக்காதிருப்பது ஏமாற்றம் தருகின்றது. புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கிய முயற்சி ஒரு பெருவெற்றி என்று களிப்படுவதற்குவே அல்லது தோல்வி என்று புலம்புவதினாலோ எவ்வித பயனும் ஏற்பட்டுவிடப்போவதில்லை. இந்த வெற்றியை எவ்வாறு மக்களுக்கு மென்மேலூம் பயன்படத்தக்கதாக மாற்றி அமைக்கலாம் என்றும் தோல்விகளை எவ்வாறு துடுடத் தழிப்பது என்றும் தூரதிருஷ்டியுடன் எண்ணிச்செயற்படுத்தலே பயன்தரும். தூரதிஷ்டுவசமாக இவ்வாருன முன் ணேற்பாடுகளுடன் கூடிய நடவடிக்கைகள் மிகக் குறைந்தவளில் மேற்கெள்ளப்படுவதனை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். முன்னர் குறிப்பிட்டது போல புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியங்களில் இழையோடி நிற்கும் பொதுமைப்பண்டு ஒன்றினால் கவரப்பட்டு மக்கள் கூட்டம் ஒன்று, இவ்விலக்கியங்களுக்கும் இவற்றைத்தாங்கி வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் பத்திரிகைகளுக்கும் ஆதரவாகச் சுற்றிவளைத்து நிற்பது உண்மையோயினும், இந்த மக்களின் அபிவாஸத்தை நிறைவேற்றிவைக்கவென இந்த இலக்கியக்காரரிடம் எந்தவித ஆக்கபூர்வமான திட்டமும் இருப்பதாக இதுவரை தென்படவில்லை. எனவே புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியங்களைத் தாங்கி வெளிவரும் பத்திரிகைகளின் வாழ்வும் வளர்ச்சியும் குறுகிய துதாலே என்று அச்சம்மடைய இடமுண்டு. இதற்கான காரணம்தான் என்ன?

முதலாவதாக இந்தப்புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியங்கள் வெறும் ஆவேசம் அல்லது ஆர்வம் காரணமாகவே தோன்றியுள்ளன. இதுதவிர புலம் பெயர்ந்த இலக்கியவாதிகளிடம் எந்தவித நீண்டகாலச் செயற்றிட்டமும் கிடையாது. இவ்விலக்கியங்களினால் எமது சமூகத்துக்குப் பயன்கிடைக்கூடியவாருன ஆக்கடிப்பார்வையான திட்டம் எதுவும் இல்லை. இவ்விலக்கியக்காரரில் பெரும்பாலானேர் இப்பணியைத் தமது பகுதிநேர வேலையாகத்தான் செய்து வந்துள்ளனர். உண்மையில் எமது மக்களின் எதிர்கால சபீட்சத்துக்காகத் தான் இவ்விலக்கியங்கள் படைக்கப்படுகின்றன என இவர்கள் நம்புவார்களேயாயின்

நிச்சயம் சரியான திட்டமிட்டு, அவற்றைச் செயல்வாயில் கொண்டுவரவேண்டியது இவர்கள் முன்னால் உள்ள ஒரு வரலாற்றுக் கடமையாகும். இதனை இவர்கள் உணர்ந்துகொள்ளத் தவறும் அல்லது செயற்படத்தவறும் பட்சத்தில் புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியத்தின் மூலம் எமது மக்களுக்குக் கிடைக்க இருந்த பாரிய பலன்களை வீணாடித்தவர்கள் என்ற பழியை எதிர்காலம் இவர்கள் மேல் சுமத்தக்கூடும்.

இன்று அனைவரும் எதிர்பார்ப்பது இதற்குமேல் என்ன?" என்பது தான். எனவே அவசரமாக ஒரு சரியான பாதையைத் தேர்ந்து எடுத்துச் செயற்படல் அவசியமாகும். இதற்கு இன்று உலகெங்கும் இருந்து வெளிவரும் எமது அனைத்து அரசியல், இலக்கிய வெளியீடுகளிற்கும் இடையிலான 'இணைப்பு உறவு' என்பது பெரிதம் உதவக்கூடும். இந்த உறவு எந்த அடிப்படையில் ஏற்பட்டாலும் பரிமாற்றம், மற்றும் வளங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளல் போன்ற சில அடிப்படை அம்சங்களின் கீழ் அமைந்தாலும் கூட, அது ஆரோக்கியமான விளைவுகள் தோன்றக் காரணமாக அமையும். இந்த உறவு இன்றுவரை ஏற்படவில்லை என்பது வேதனையானது. இந்த உறவு பேணப்படும்போது தான் தமது குறிக்கோளை நோக்கி ஏராளமானவற்றை சாதிக்க வழிபிறக்கும் என்ற உண்மையைப் படைப்பாளிகள் புரிந்து கொள்வார்.

இன்று எமது மக்களின் பொது எதிரிகள் சரியான நிறுவனமைப்படுத்தப்பட்ட முகாமைத்துவத்தின்கீழ் தங்கள் அடக்குமுறை நடவடிக்கைகளை மக்கள் மேல் கூட்டுவிழுத்து விடுகின்றனர். எதிரி கொண்டுள்ள உறுதியான தன்மையை எளிதாக மறந்துவிட முடியாது. இந்த எதிரிக்கு எதிராகப் போராட, புலம் பெயர்ந்த இலக்கியவாதிகளின் உதிரித்தன்மை நிச்சயம் உதவப்போவதில்லை என்பதனை இவர்கள் உணர்ந்து கொள்வது நீண்ட காலத்தில் இவர்கள் அடையக்கூடிய தீமைகளைத் தடுத்து நிறுத்தும்.

இன்றுவரை இந்த இலக்கியங்கள் பெரும் வழிகாட்டல் இலக்கியங்களாகவோ அன்றி நச்ச இலக்கியங்களாகவோ இல்லை எனினும் இவை பற்றிய அக்கறையான பார்வையையும் விமர்சனத்தையும் எமது சமூக விஞ்ஞானிகளும் இலக்கிய விமர்சகர்களும் கூட்டாகச் செய்ய முன்வரவேண்டியது இன்றைய முக்கிய தேவையாகும். இவற்றை உடனடியாகச் செய்ய அனைவரும் முயற்ச்சிகளை மேற்கொள்வது எமது மக்களின் இன்னல் தீர்க்கப் புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியத்தைய் பயன்படுத்தும் காரியத்தை எளிதாக்கும்.

நிலா வீடுயோ

உ. பகல் இல்லாநி
இலை நிகழ்வுகளை
வாரி எாத்தில் கவிதையாக்கிட

(நிமிறப்பட சுகள் உட்பட)

NILA VIDEO

Tel: 472 - 0971 472 - 5457

கண்ணதாசன் கவிதைகளின் கஞ்சுவங்கள்

கவிஞர் கண்ணதாசனின் சினிமாப் பாடல்கள் பல, அவரது சொந்த வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்துபோன சம்பவங்களுடன் தொற்புடையனவாம். ஒரு முறை வருமானம் இவ்வாமல் அவர் வாடிக்கொண்டிருந்த தருணம், வீட்டில் பிள்ளைகளுக்கு ஸப்பாட்டுக்கே வழிசெய்ய வகை தீயாமல் போன்போது, வசதியுடன் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த தனது தமயனுரிடம் கடன் கேட்டு மகனை அனுப்பி வைத்தாராம். தமயன் கையை விரித்துத் திருப்பி அனுப்பிய கவலை தாங்காமல் பாடிய பாடல்தான்.

'அன்னன் என்னடா தம்பி என்னடா
அவசரமான உவகத்திலே
ஆசை கொள்வதில்
அர்த்தமென்னடா காசில்லாதவன்
குடும்பத்திலே'
பின்னர் இது பழங்குடியில் இடம்பெற்றது.

இரவோடு இரவாய்

இயம்பி வந்திட்டோம்

-சம்பு-

உறவோடு உறவாடி

உயிரவாழ வொண்ணு
உயிரோடு ஊசலாடி
உயிரவாழும் உறவினரை
அடியோடு மறந்து
அவரவர் போக்கில்
இரவோடு இரவாய்
இயம்பி வந்திட்டோம்.

கண்டாவைக் கணவிலே

காண்புற்ற நாம் - இன்று
கருடன்போல் பறந்து
கடல்தாண்டிக் குடியேறி
குருடாக மாருமல்
குடிமக்களாய் நாங்கள்
பொருளோடு பேரின்பம்
பெறவோ பெரும்பாடு
படுகின்றேம்.

- ஒருகாலுமில்லை.

புகழோடு புகழ் சேர்த்து
புதுமாதிரி வாழ்ந்து
பலரோடு சிலராகிப்
பரம்பரையை மாற்றுது
மலரோடு நாராகி
மதம்மாறி மணவாமல்
கலையோடு வளர்வாகி
கலாச்சாரம் காத்திடுவோம்.

கிழவனும் மகனும் கழுதையும்

சந்தையில் தன் கழுதையை விற்பதற்காகக் கிழவன் புறப்பட்டான்; தன் மகனையும் கூட்டிக் கொண்டு, கழுதையை ஓட்டிக் கொண்டு போனான். வழியில் ஒரு கிணற்றைச் சுற்றிப் பல பெண்கள் நின்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் கிழவனைப் பார்த்ததும் ஒருத்தி, “இதோ பாருங்கள். சவாரி செய்வதை விட்டு இவர்களைப் போல நடந்து போவதை எங்கேயாவது பார்த்திருக்கிற்களா?” என்று சொன்னார்.

இதைக் கேட்டதும் தன் மகனைக் கழுதையை ஏற்றி வைத்து, கிழவன் மீண்டும் பிரயாணமானான். அரிது தூரம் போனதும் சில கிழவர்கள் கூடி நின்று தீவிரமாய் விவாதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கிழவனைப் பார்த்ததும் அவர்களில் ஒருவன், “நான் இதுவரை பேசிவந்ததற்கு இதோ பாருங்கள் அத்தாட்சி. இந்தக் காலத்தில் வயோதிபத்திற்கு மதிப்பு எங்கே இருக்கிறது? இருந்தால் இந்தக் கிழவனை நடக்கவிட்டு இந்தச் சிறுவன் சவாரி செய்வானு? கீழே இறங்கடா சின்னைப் பயலே, பெரியவர் கால் நோகாமல் சவாரி செய்யட்டும்” என்றார்.

அதைக் கேட்ட கிழவன், சிறுவனை இறக்கவிட்டுத் தான் சவாரி செய்துகொண்டு போனான். அரிது தூரம் போனதும் பெண்களும், குழந்தைகளும் கூடின்று பேசிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார்கள். அவர்கள் “ஆ சோம்பேரிக் கிழவனே, மகனை நடக்கவிட்டு நீ மட்டும் சவாரி செய்கிறுயே? அவனையும் ஏற்றிக்கொள்” என்று சொன்னார்கள்.

இந்தக் குறையைக் கேட்டதும் கிழவன் தன் மகனையும் கழுதையை ஏற்றிக் கொண்டான். கடைசியாக சந்தை நடக்கும் ஊர்ப்பக்கம் வந்தார்கள். அங்கே ஒருவன் கிழவனைப் பார்த்து, “இது உன் சொந்தக் கழுதையா?” என்று கேட்டான்.

கிழவன், “ஆம் என்றுண்டையதுதான்” என்றார்.

அவனே, “அதன்மீது நீங்கள் இருவரும் சேர்ந்து சவாரி செய்வதைப் பார்த்தாலே உன் கழுதைதான் என்பது தெரிகிறதே. அது உங்களைச் சமப்பதைவிட நீங்கள் அதைச் சமக்கலாமே” என்றார்.

அவனைத் திருப்தி செய்யக் கிழவன் நினைத்தான். கழுதையின் கால்களைக் கட்டி ஒரு கம்பில் அதை மாட்டி இருவரும் தாக்கிக் கொண்டு புறப்பட்டார்கள். அதைப் பார்த்த மக்கள், கூட்டமாகக் கூடிச் சிரித்தார்கள். மக்களின் ஆரவாரத்தையும் தான் தலைகீழாகத் தொங்கும் நூதனத்தையும் கண்ட கழுதை மிரண்டது. அச்சமயம் கிழவனும் மகனும் ஒரு பாலத்தின்மீது போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். கழுதை மிரண்டு துள்ளியதால் கம்பு நழுவி, கழுதை ஆற்றுக்குள் விழுந்தது. சந்தையில் விற்கப்போன கழுதை ஆற்றில் விழுந்ததைப் பார்த்துக் கிழவன் துக்கமடைந்தான். அதுமட்டுமல்ல, எல்லோரையும் திருப்தி செய்ய முயற்சித்து அதன் பயனுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை நினைத்துக் கிழவன் வெட்கமடைந்தான்.

ஈசாப் கதை

நிலைப்பொருள் ஓவியர்

ஐயாத்துரை நடராசா

(1906 - 1988)

1930-40களில் மாணிப்பாய்

இந்துக்கல்லூரியின் ஓவிய ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய நடராசா நிலைப்பொருள் (Still Life) ஓவியங்கள் மூலம் தன் கலையாளுமையை வெளிப்படுத்தியவர். எண்ணிக்கையாவில் ஏழு நிலைப்பொருள் ஓவியங்கள் மட்டுமே பார்வைக்குக் கிடைத்தன. ஓவியங்கள் படைக்கப்பட்ட ஆண்டுகள் பற்றிய தகவல்கள் தரப்படாத பொழுதும் இவையைன்றும் ஆகக் குறைந்தது 1947ம் ஆண்டிற்கு முன் னரே படைக்கப்பட்டிருந்தல் வேண்டுமென ஓவியர் இராசாத்தினம் குறிப்பிடுகின்றார். ஓவியக்கலையின் தனது குரு என நடராசாவைக் குறிப்பிடும் இராசாரத் தினம் வர்ணப்பயன்பாட்டில் நடராசாவின் செல்வாக்குக்குட்பட்டவர்.

இருபதாம் நாற்றங்களின் நடுக்கூற்றில் வளர்ச்சி பெற்ற யாழ்ப்பாண ஓவியமரபில் நடராசாவின் நிலைப்பொருள் ஓவியங்கள் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் பெறுவன. இவரது ஓவியங்களில் பின்னணியமைக்கப்பட்ட முறைமை அதன் வர்ணத் தெரிவு மிகவும் முக்கியமானது. ஓவியப்பொருளும் அதன் பின்னணியும் தகுந்த முறையில் வர்ணத்தெரிவை கொண்டு விளங்குகிறது. பூங்கொத்து என்ற நிலைப்பொருளின்பால் நூகர்போர் கவனத்தை ஈர்ப்பதுவும், கவனச்சிதைப்பை ஏற்படுத்தாத பின்னணியும் இவரது வர்ணத்தெரிவின் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. நடராசாவின் ஏழு ஓவியங்களிலும் ஜந்தில் நிலைப்பொருள் ரேகைகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வர்ணப்பிரயோகத்தையும் இரண்டு ஓவியங்களில் (இவை பிந்திய ஓவியங்களாகவிருக்கலாம்) திட்டுத்திட்டான் வர்ணப்பிரயோகத்தையும் காணலாம். அனைத்து ஓவியங்களிலும் பிரகாசமான வர்ணப் பயன்பாடு இடம்பெற்றுள்ளது. தற்போது கிடைக்கக் கூடியதாயிருக்கும் ஏழு நிலைப்பொருள் ஓவியங்களை

மாத்திரமோதாரமாகக் கொண்டு இந்த ஓவியனின் கலையாளுமையைப் பூரணமாக மதிப்பட முடியாது போயினும், அவர் விரல் விட்ட தெண் ணக்கூடிய யாழ்ப்பாணத்துச் சிறந்த ஓவியர்களில் ஒருவரென்பதில் ஜயமில்லை.

பின்குறிப்பு:- ஓவிய ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய நடராசா தன் இளமைக்காலத்தில் நாடகங்கள் நடிப்பதிலும் சுடுபாடு கொண்டிருந்தார். 1920ம் ஆண்டுகளில் நவாவி சோமகந் தரப் புவவருடன் இணைந்து பேரினபவல்லி என்ற நாடகத்தில் பெண்வேடமேற்று நடித்துள்ளார்.

ஓவியத்தில் வரலாற்றுப் பதிவு

அம்பலவாணி இராசையா

(1916)

சமூகத்தின் முத்த ஓவியராகப் புகழ் பெற்று, அடுத்த தலைமுறை ஓவியர்களுக்கெவ்வாம் முன் நேடியாகவும், குருவாகவுமிருந்த எஸ்.ஆர். கனகசபையால் ஓவியத்துறைக்கு ஈர்க்கப்பட்டவரே இராசையா. வின்சர் ஆட் கிளப்பின் ஆயுட்காவும் முழுவதும் அதனுடன் தொடர்பு கொண்டியங்கிய இராசையா அவ் வோவியப் பயிற் சியகத்தின் முதல்

சோ.கிருஷ்ணராஜா

இவங்கையிலிருந்து

யாழ்ப்பாண ஓவியர்கள்

மாணவர்களில் ஒருவர். எண்ணிக்கையில் அதிகமாக நிலக் காட்சியோலியங்களை வரைந்துள்ளார்.

1945ல் உணவு உற்பத்தி

போதனுசிரியராக ஏழாலை அரசாங்க பாடசாலையில் நியமனம் பெற்ற இவர் பின்னர் வெளிமீடை அரசினர் பாடசாலையிலும், வேலைண மத்திய மகாவித்தியாலயத்திலும் கடமையாற்றி, 1969ல் கொழும்புத் துறை ஆசிரிய கலாசாலை ஓவியரிவுரையாளராய் நியமனம் பெற்று 1972ல் ஓய்வு பெற்றார்.

இராசையாவின் கலைப்பெறுமானமுள்ள ஓவியப் படைப்புகள் வின்சர் ஆட்சியில் காலத்திலிருந்து, அவர் கொழும்புத் துறை ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரையாளராய் இருந்த காலப்பகுதிக்குரியனவாகும். ஏறக்குறைய முப்பது ஓவியங்கள் வரை இன்று இவர் கைவசமுண்டு. ஓவிய ஆசாங்கள் டாவின்சி, ரபேல், கொன் ஸ்டபிள் லோ என் பவர் களைத் தன் முன்னேடுகளாகக் கருதும் இராசையாவில் எஸ்.ஆர். கனகசபையின் செல்வாக்கும் பாதிப்பும் நிறைய உண்டு. யாழிப்பாணத்தவர்க்கு அவர்களின் சிராமிய வாழ்வையும் வளத்தையும் மீன் கண்டுபிடிப்பு செய்து கொடுப்பதாக இவரது ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன. இயற்பன்பு ஓவியரான இராசையா மிகக்குறைந்தாலிவான பிரதிமை ஓவியங்களையே வரைந்துள்ளார். பிரதிமை ஓவியங்களை வரைய வேண்டும் எனக் கூறும் இவர் பிரதிமை வரைவதற்கு எஸ்.ஆர். கேயின் அறிவுறுத்தல்கள் தனக்கு மிகக் பயனுள்ளனவாயிருந்தன என்கிறார். “எவ்ருடைய பிரதிமையை ஓவியமாக செய்யவிருக்கின்றேமோ அவருடன் குறைந்தது ஒரு கிழமையாவது நெருங்கிப் பழகுதல் வேண்டும். அசாதாரண நடத்தைக் கோவங்களை அவதானித்தல் பிரதிமை ஓவியத்திற்கு மிகவும் அவசியமானது.”

பிரதிமை ஓவியம், நிலைப்பொருள் ஓவியம், இயற்கைக்காட்சி என்ற முப்பிரிவிலும் தன் ஓவிய ஆஞ்சலமைய வெளிப்படுத்தியவர் இராசையா. இவரது பாட்டாரின் ஓவியமும், மருமகளின் ஓவியமும் பிரதிமை ஓவியங்களில் குறிப்பிடத்தக்கனவை.

நிலைப் பொருள் ஓவியங்களில் *psychico* (தைவுவர்னாம் 1946) குறிப்பிடத்தக்கது. அசாதாரண வெளிப்படாத தோன்றும் இவ்வோவியம் வர்ணத் தெரிவிற்கும், ஆக்க அமைவிற்கும் சிறப்பான உதாரணமாக விளங்குகிறது. 1952லும் 1956லும் வரையப்பட்ட இரு பூங்கொத்து ஓவியங்கள் நிலைப்பொருள் ஓவியத்தில் பிரதேச, காலநிலை வேறுபாடுகளை

வெளிப்படுத்தும் வகையில் குளிர், சூடான வர்ணப் பிரயோகத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. இவைதவிர மஞ்கள் வர்ண ஆக்க அமைவு ஓவியமும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இராசையாவின் ஓவிய ஆக்கங்களில் முதன்மை பெறுவது இயற்கைக் காட்சிகளாகும். கோயிலும் அதன் குழலுமே பெரும்பான்மையாக வரையப்பட்டுள்ளது. இயற்கைக் காட்சி ஓவியர்களில் மிகைப்படத்தப்பட்ட தன்மையினைப் பரக்கக் காணவாம். இயற்கைக் காட்சி ஓவியங்களில் பெரும்பாலும் பிரகாசமான வர்ணங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கதிரைமலை உச்சி (தைவுவர்னாம் 1947) கதிர்காமத்தில் நிற்கும் உணர் ச்சியைப் பார்வையாளனுக்கு ஏற்படுத்துகிறது. மருதடி வினையகர் கோயில் (தைவுவர்னாம் 1939), இராமேஸ்வரம் (தைவுவர்னாம் 1948), நல்லூர் கந்தசவாமி கோயில் (தைவுவர்னாம் 1940) வரணி தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் கோயில் (தைவுவர்னாம் 1040), சன்னதுகம் ஜயஞ்சர் கோயில் (தைவுவர்னாம் 1949), சட்டநாதர் சிவன் கோயில் (தைவுவர்னாம் 1950) என்பன குறிப்பிடத்தக்கது.

நிலக்காட்சி ஓவியங்களில் வெளிமை நகரம் (தைவுவர்னாம் 1965), பண்டாரவளை நகரம் (தைவுவர்னாம்) என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. நிலக்காட்சி ஓவியங்களில் தனிச்சிறப்பான ஆஞ்சலம் பெற்ற இராசையாவின் ஓவியங்கள் கலைப்படைப்பு என்ற விழுமியத்தை மட்டும் கொண்டிருக்கவில்லை. அவை வரவாற்றுப் பதிவுகளாகவும், ஈழத்து சைவ, பண்பாட்டுப் பதிவுகளாகவும் விளங்குகின்றன. 1939ம் ஆண்டில் மானிப்பாய் மருதை வினையகர் கோயிற் கட்டிட அமைப்பு ஜரோப்பிய செல்வாக்கை பின்பற்றி எளிமையான முறையில் அமைந்திருந்ததை இராசையாவின் ஓவியம் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

ஒரு காலத்தில் மாட்டுப்பட்டியில் நோய் கண்டால் மாட்டைக் கோயிலிற்கு நேர்த்துவிடும் வழக்கமிருந்து. இக்காட்சியை வறணி தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் கோயிற் கட்டிட காட்சி தநுகிறது. இதேபோல் 1940 ஆண்டுகளில் நல்லூர் கோவில் கோபுரம் இல்லாத கட்டிடமாக இருந்ததையடிம், முன்வீதியில் நெடிய பளை மரங்கள் திருவிழாக் காலங்களில் தட்டி போடுவதற்காக நடப்பட்டிருந்ததையும், சோனகர் ஒருவர் கோயிலின் வெளிவிதியின் இடுதுபக்கத்தில் கற்பூரம் விற்கும் உரிமை பெற்றிருந்தமையையும் வரவாற்றுப்பதிவாக நம் கண்முன் கொண்டு வருகின்றார். இராசையா.

சட்டநாதர் ஆவயம் கதிரைமலை உச்சி

என்பவற்றில் இயற்கைச் சூழல் காட்சியமைத்திடுன் படமிட்டுக் காட்டப்படுகின்றது. திருப்பரங்குன்றும் (தெவவர்ணம் 1948) இருபரிமாணச் சட்டத்தினுள் முப்பரிமாணத்தைக் கொண்டுவரும் இராசையாவின் முயற்சியைக் காட்டுகிறது.

ஞாபகத்திலிருந்தே ஓவியம் வரைதல் வேண்டும் என்பது இராசையாவின் அபிப்பிராயம். நேரிற் பார்த்து வரையும் பொழுது ஓவியம் மெக்கானிக்கலாக வந்து விழுகிறதென்கிறு. ஓவியனின் கந்பணக்கு இடபிள்ளாது போய்விடுகிறது. ஓவியத்தை ஒழுங்குபடுத்திக் கீறவும், ஆக்க அமைவிற்கும் ஞாபகம் வசதியானதென்கிற இராசையா. ஒருவகையில் இவரின் இயற்கைக் காட்சி ஓவியங்களின் இவ்சிய வகைமாதிரிக்கு இதுவே காரணமெனவாம்.

மனப்பதிவு ஓவியர் முத்தையா கனகசபை

(1925)

ஐரோப்பியக் கலை வரலாற்றில் கொண்ட ஈடுபாடு காரணமாக ஓவியத்துறைக்குக் கவரப்பட்டவரே கொழும்புத்துறையைச் சேர்ந்த முத்தையா கனகசபையாகும். ஏறக்குறைய பதினெட்டு ஓவியங்கள் இவர் கைவசமுண்டு. அவற்றுள் காலத்தால் முந்தியது. காந்தியின் பிரதிமை ஓவியம் (தெவவர்ணம்

1965).

ஒப்பீட்டளவில் மிகக்குறைந்த பிரதிமை ஓவியங்களையே இவர் வரைந்துள்ளார். இவற்றுள் சுயபிரதிமை (தெவவர்ணம்), காந்தி (தெவவர்ணம் 1965), இவரது மனைவியாரது இரு பிரதிமையோவியங்கள் (தெவவர்ணம் 1986), தாய் (தெவவர்ணம்), என்பன பார்த்தைக்குக் கிடைத்தன. ஆனாலும் வெளிப்பாடே பிரதிமை ஓவியத்தின் இலட்சியம் எனக்கூறுகின்ற கனகசபையின் பிரதிமை ஓவியங்கள் இதற்கு ஸிறப்பான எடுத்துக் காட்டாகும். “குறிப்பாக பாடசாலைக்குச் செல்லும் பொழுது” என்ற இவரது மனைவியின் பிரதிமை ஸிறப்பான பண்பு வெளிப்பாட்டைத் தருகிறது.

கனகசபையின் ஆக்கங்களுள் நிகழ்ச்சிச் சித்திரிப்பு ஓவியங்கள் முதன்மையானவை. இயற்கைக் காட்சியில் நிகழ்ச்சிச் சித்திரிப்பை முதன்மைப்படுத்தும் கனகசபையின் ஓவியங்களில் வண்டிற் சவாரி (தெவவர்ணம் 1970), நல்லூர்த் தேர்த் திருவிழா (தெவவர்ணம்), சந்தைக்குச் செல்லும் மீன் விற்கும் பெண்கள் (தெவவர்ணம் 1973), பறையடித்தல் (தெவவர்ணம் 1986), சாமிகாவுதல் (தெவவர்ணம் 1987), மழையில் ஆட்டை இழுத்துச் செல்லுதல் (தெவவர்ணம் 1988), தோணியில் பாய் இழக்குதல் (தெவவர்ணம் 1988) என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவை.

தொழில் முன் னிலைப் பாட வித்தியாதிகாரியாகக் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்ற

MOE JOE MOVING LTD.

Houses, Apartments, Small Businesses

For all your moving needs at a
LOW COST

For details - Contact:
Tel: 285 - 8212
402 - 3342

நா
ன்
கா
வ
து
ப
ரி
மா
ண
ம்

சந்தா விபரம்;

வருட சந்தா
(கனடா, அமெரிக்கா)
CDN \$15

வெளிநாடு
CDN \$20

கனகசபையின் ஆக்கங்களில் மனப்பதிவுவாத செல்வாக்கு காணப்படுகிறது. மனப்பதிவு வாத ஓவியர்கள் வெளியிடக் காட்சியின் விராங்களில் அதிக அக்கறை கொள்வதில்லை. பொதுவான மனப்பதிவையே ஓவியமாக வரைகின்றனர். பறை யடித்தல் சிறப்பான முறையில் ஓவியர் கனகசபையின் மனப்பதிவை வெளியிடுகிறது. காட்சிச் சித்திரிப்பு இவரது ஓவியங்களில் முதன்மை பெறுவதில்லை. நிகழ்ச்சியின் மனப்பதிவே முதன்மை நோக்காகும். நிகழ்ச்சிகளின் குணுதிசை வெளிப்பாடு கனகசபையின் ஓவியத் திறனை நன்கு வெளிப்படுக்குமிருது. பிரதிமை ஓவியங்கள் நபர் களின் சாத்வீக குணத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. நிகழ்ச்சிச் சித்திரிப்பு ஓவியங்களில் சோகம், அழைதி, பற்றறுத்தன்மை, இயலாமை, விரைவு என்பன ஓவியக் கருப்பொருளிற்கேற்ப சிறப்பாக வெளிப் படுத் தப் படுகிறது. நிகழ்ச்சிச் சித்திரிப்போவியங்களில் காட்டுருக்கள் (model) பயன்படுத்தப்படவில்லை. இதனால் மனித உருக்களின் முக வெளிப் பாடு ஓவியத் திற் கு இன்றியமையாததொன்றல் என்பது கனகசபையின் கணிப்பு. மனப்பதிவு வெளிப்பாடே இவரது ஓவியங்களின் செய்தியாதவால் தனிமனித்தகள் முதன்மை தெருவதில்லை. கனகசபை இவரது சமகாலத்தவரான பிற யாழ்ப்பாண ஓவியர்களின் இயற்பண்புவாத மறபிலிருந்து விலகியே நிற்கின்றார். நீலம், மஞ்சல் வர்ணங்களின் பயன்பாடு இவர்களது ஆக்கங்களில் கூடுதலாக இடம் பெறுகிறது. இதற்கு கனகசபை வரித்துக் கொண்ட மனப்பதிவுவாத பாணியே காரணமென்றாம்.

நாடக விமர்சனம்

பிரபல நாடகாசிரியர் ஒருவரைச் சிலர் தமது நாடகத்தைப் பார்க்க அழைத்திருந்தனர். நாடகம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோதே அவர் தூங்கிக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்து,

“உங்களை நாங்கள் அழைத்திருந்தது இந்த நாடகத்தைப் பற்றிய உங்கள் அபிப்பிராயத்தை அறிந்து கொள்ளத்தான். இப்படி நீங்கள் நித்திரை கொள்வது சரியா?” என்று நாடகத்தை மேடையேற்றியவர்கள் கேட்டார்கள்.

“நித்திரை தூங்குவதே ஒருவரை அபிப்பிராயம் தானே” என்று தூங்கிக் கொண்டே கூறினார், அந்தப் பிரபல நாடகாசிரியர்.

நான்காவது பரிமாணம்

அ.அருணன்

இதுவரை நான் திடமாக இருந்தேன் என் பரிமாணங்கள் தெளிவாக இருந்தன என் இருப்பிடம் தீர்மானமாக இருந்தது திடீரென நான் உருகத் தொடங்கி வழிந்தோடி கீழ் நோக்கிச் சொட்டுச் சொட்டாக சொட்ட ஆரம்பித்தேன் என் கீழ்நோக்கிய பயணத்தில் ஏதேனும் ஒர் இடத்தில் எனக்கான இடம் இருக்கலாம் ஒரு வேளை ஒரு பள்ளத்தில்.....

என்னை உங்கள் கைகளில் எடுத்து நிரப்பப் பார்க்காதீர்கள் என்னை மேலே தூக்காதீர்கள் நான் உங்கள் விரல் இடுக்குகளில் நுழவி விழுவேன்

இப்போது எனக்கு உயரங்கள் பற்றி பயமாக இருக்கிறது

புலம் பெயர்ந்த தமிழ்ப் பெண்கள் வெளிநாடுகளில் பூரண சுதந்திரம் அனுபவிக்கிறார்கள் அரங்கத்தில் அவசிப்படுவதற்கென இப்படியொரு அபிப்பிராயத்தை முன்வைக்கின்றோம்.

உங்கள் கருத்துக்களையும் சுருக்கமாக எழுதியனுப்புங்களேன். பிரசரிப்போம்.

புலம் பெயர்ந்த தமிழ்ப் பெண்ணும்

புதிய சுதந்திரமும்

நான்காவது பரிமாணம் தொக்கிவைத்த புலம் பெயர்ந்த தமிழ்ப் பெண்கள் கண்டாவில் பூரண சுதந்திரம் அனுபவிக்கின்றார்கள். என்ற விவாத அரங்கில் சுதர்ஸனை எழுதிய முதற் கட்டுரையைப் படித்துப் பாலைவனத்தில் ஓரிரு பயிர் முளையாவது கண்ணில் படாதா என்று அதனுள் தேடி அலைந்து பார்த்தேன்.

அக்கட்டுரையை யாத்தவர் ஆனு, பெண்ணு என்பதெல்லாம் எமக்குத் தேவையற்ற விவகாரம். பெண்கள் சுதந்திரம் பற்றிப் பேசுவதற்கு ஒரு IDENTITY வேண்டியதில்லைத் தான்.

ஆனால் அக்கட்டுரையோ கண்டியக் குடியிருமை பற்றியல்லவா எழுதப்பட்டிருந்தது ஒரு வேளை கட்டுரை இடம் மாறிப் பிரசரமாகிவிட்டதா? அல்லது அதனை எழுதியவர் புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ப் பெண்களின் சுதந்திரம் கண்டியக் குடியிருமைக்குள் தான் தொக்கினிற்கின்றது என்று கருதுகிறாரா?

எவர் எதைச் சொன்னபோதும் புலம் பெயர்ந்த தமிழ்ப் பெண்கள் இங்கு பூரண சுதந்திரம் அனுபவிக்கின்றார்கள் என்பது தான் நிதர்சன உண்மை.

கணேடிய வழக்கு மன்றங்களில் நிதியை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் தமிழ்ப் பெண்களின் விவாகரத்து வழக்குக்களும், பாதியில் முறிந்த மண ஒப்புதல்களும், அதன் விளைவில் நடைபெறும் ஜோடி மாற்றங்களும் எனது கூற்றிற்கான நடைமுறைச் சான்றுகள். இதுவரை தமிழ்ப் பெண்களைப் பிணித்திருந்த போலிப் பண்பாட்டுத் தழுவியை உடைத்துக் கொண்டு புதிய வீச்சோடு

பலர் வெளிவருகின்றார்கள். வேண்டாத ஒருவரேலூ வாணுளை வீண்டிக்காது தமது இயல்பிற்கு இனக் கமான வாழ்வை அமைக்கின்ற இந்தப்போக்கு தமிழ்ப் பெண்களிடையே கிளை பரப்பியுள்ள சுதந்திர உணர்வின் வெளிப்பாடுதான். இதனால் தமிழ்ப் பண்பாடு அழிக்கப்படுகிறதே என்று அங்காலையைப் பது போலிப் பத்தினித்தனமாகும்.

இன்றைய நடைமுறையில் பெண்களின் பங்கு எதிலும் கூடுதலாகவே காணப்படுகின்றது. கல்யாணத்திற்கு முன் ஆண் தன் குடும்பத்திற்கும் தனக்கும் சேமித்துவைத்த கடன் கணமக்களையும், கிறடிட் காட் தவணைக் கட்டணங்களையும் பெண்ணின் உழைப்புத்தான் இன்று பெருமளவில் ஈடுசெய்கின்றது. பெண்களும் ஆண்களுக்குச் சமமதயாக வேலைக்குப் போகாவிட்டால் சமையலுக்கான எரிபொருளுக்கும் குளிப்பதற்கான நீரிற்கும் கூட அடுத்த அப்பாட்மென்றிற்கு ஒட்டுவேண்டிய நிலையில் தான் எங்கள் ஆண்களின் சம்பாத்தியம் உள்ளது. இதனால் இதனால் உழைத்துக் களைத்து வரும் மனையாளின் காலைப்பிடித்து விடுவதிலிருந்து, அடுக்களை வேலைவரை ஆடவனே செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு தள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இவையெல்லாம் பெண், சுதந்திரத் தின் அடுத்தபடிக்கே சென்றுவிட்டாளோ என்ற ஜியப்பாட்டை ஏற்படுத்தவில்லையா

எங்கள் தமிழ்ப் பெண்கள் காலாகாலமாய்

சி. சாந்தகுமாரி

ஆணின் அகந்தைக்கு அடிபணிந்து, அவர்கள் ஆண்மைத் தனத் திற்கு ஆலோலம் பாடி வந்தவர்கள்தான். ஆனால் இவை அவர்களால் விரும்பி ஏற்கப்பட்டவை அல்ல. அவர்கள் மீது கமத்தப்பட்டவை. ஆன்தான் குடும்பத்தின் ஒரே ஒரு BREAD WINNER என்ற அடிப்படைச் சித்தாந்தத்தின் விளைவே இது. இப்போது கண்டாவில் ஆண்களிலும் பெண்களுக்கே வேலை வாய்ப்புக்கள் ஆதிகம் என்கிற நிலையில், வேலைக்கு மனைவியைக் கூட்டிக்கொண்டு போய்க் கொண்டு வருவது, வீட்டில் குழந்தை பார்ப்பது, சமைப்பது, Highland Farm இல் மனையாள் சமையல் வகையருக்களைத் தெரிவு செய்து கொண்டு முன்னாற் செலவில்த தன்னடக்கத்துடன் சாமான்கள் நிறைந்த வண்டிலைத் தள்ளிக் கொண்டே பின்னால் செல்வது, அவளை இரவுப்பாடசாலையில் இறக்கிவிட்டு காருக்குள் முடங்கிக் கிடந்து கண்ணியம் காப்பது... இவையெல்லாம் ஆணின் ஆதிக்கம், சிதைந்து போன சிந்துவெளி நாகரிகத்தோடு கலந்துவிட்டதைத் தானே காட்டுகின்றது.

இவ்வாருகப் பெண்களின் ஆதிக்கம்

மேலோங்கும் போது சில முற்போக்கான பெண்கள் "முகவரியைத் தொலைத்து விட்டோமே, அண்ணுச்சாமியின் பேத்தி என்கிறார்களே, ஜயாமுத்துவின் மனைவி என்கிறார்களே" என்று அங்கவாய்க்கவும் தொடங்கியுள்ளனர். தங்கள் பெயருடன் தகப்பனின் பெயரோ, கணவனின் பெயரோ சேர்ந்து வருவது இவர்களால் சகிக்க முடியவில்லையாம். பெண் சுதந்திரம் இதனால் பறிபோயேவிட்டதாம்

தகப்பனின் பெயரைத் தவிர்த்து தங்கள் பெயரை மட்டுமே வெளியிட விரும்புவது அவர்களது தனிப்பட்ட இரகசியம். எங்களுக்குத் தேவையற்றது. எந்தக் கணவனும் தன் பெயரை மனைவியின் அழகான பெயருடன் சேர்த்து அம்பலப்படுத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியதாக வரலாறு இல்லை. யார் பெயரை முன்னால் போடுவது என்று சங்கடமிருந்தால் தமிழக முதல்வர்போல் செல்வி என்றே போட்டுக்கொள்ளலாம். ஆட்சேபனை இல்லை. அதற்கான பூரண சுதந்திரமும் எமது பெண்களுக்கு வெளிநாடுகளில் உண்டு என்பது தான் எனது வாதம். இது ஏன் இன்னமும் பலருக்கு விளங்கவில்லையோ

Peace of mind is beyond price!

Have you ever thought about what would become of you and your loved ones if you were in an accident or were stricken by a prolonged illness? Sun Life can provide you with Disability Income insurance, to give you the peace of mind you're looking for.

For more information, call:

Sivapalan Varatharajan, B.Sc.
Life underwriter

305 Milner Ave., Suite 912
Scarborough, Ont. M1B 3V4

Bus tel: 298-6700
Fax tel: 298-6226
Res tel: 289-3322

மன நிம்மதி விலை மதிப்பற்றது

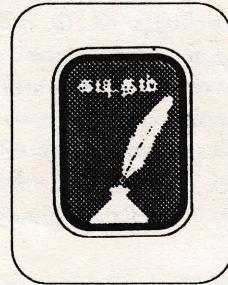
உங்களிற்கு ஒரு விபத்துற்ற போதிலோ அல்லது ஓர் நீடித்த நோயால் பாதிக்கப்பட்ட போதிலோ உங்களுக்கும் உங்களை நம்பி வாழும் அன்புக்குரியவர்களுக்கும் ஏற்படும் நிலை என்ன என்பதை எப்பொழுதாவது ஆழ்ந்து சிந்தித்திருப்பீர்களா? சன்லைப் (Sunlife) குறைபாட்டுக்குரிய வருமானக் காப்புறுசி நிங்கள் எதிர்பார்க்கும் நிம்மதியை உங்களுக்கு அளிக்கும்.

மேலும் அன்பிற்குரிய வயதான தாய் தந்தையர்களுக்கு, குறைந்த மாத சேமிப்பில் கண்ணியமான தொகைக்கு ஆழின்கால காப்புறுசி செய்து கொள்ளலாம்.

தொடர்புகளுக்கு:

சிவபாலன் வரதராஜன்

.....இன்றைய உலக நாடுகளின் திடீர் மாற்றங்கள், என்னைச் சரிவுகள், இனம் மொழி எனக்கூறி முடிவில் சமயம் ஈதி நான் நீ என்று கடுகுபோல் உள்ளம் சுருங்குகின்ற தற்பொழுதைய நிலையில் நான்காவது பரிமாண நோக்குடன் நிகழ்வுகளை ஆயவேண்டிய நிலைதான் - உரிய காலத்தில் தோன்றிய உங்கள் ஏடு அரசியல் இலக்கியம் அனைத்தையும் தழுவியதாக உள்ளது வரவேற்கத்தக்கது.

திரைகடவோடி அறிவுச் செல்வங்களைக் குவிக்கும் உடன்பிறப்புகளின் அனுபவ உணர்வுகள் பரிமாணத்தில் பரிணமிக்கட்டும்....

தவாத்துறையா

இலங்கை

11.09.91

அன்புள்ள,

அன்பன்

கே.கணேஷ்

.....நீங்கள் வெளியிடும் நான்காவது பரிமாணம் சுஞ்சிகை படித்தேன். நல்ல தரமான பத்திரிகை. தொடர்ந்து இடைவிடாது பத்திரிகை மலர் வேண்டும் என்பது எனது ஆசை..... வாழ்த்துக்கள்.

ஸ்ரீயோர்க்

10.09.91

அன்புடன்,

எஸ்.தயாறிதி

.....எழுத்து ஒரு தவம்; இலக்கியம் ஒரு முக்கி; படைப்பாளன் ஒரு பிரம்மா. பரிமாணம்' பிரம்ம சக்தியாக வேண்டும். அதற்கு ஆவன செய்யுங்கள்.

பாரிஸ்

07.09.91

அன்புடன்,

எஸ்.ஆகஸ்தியர்

.....மாதந்தோறும் அகிலம் வாழ் செந்துமிழர் கரங்களில் தவழப்போகும் நான்காவது பரிமாணத்தின் முதற்பிரதி கிடைக்கப் பெற்றேன். என்னெல் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. எப்போதும் புதிதாக வெளிவரும் வெளியிடுகளின் ஆரம்பப் பதிப்புகள் ஏதேனும் குறைகளைக் கொண்டதாகவே வெளிவந்து, படிப்படியாக பின்னர் தரமுயர்த்தப்படுவது இயல்வு. ஆனால் நா.ப. இதற்கு விதிவிலக்காகிவிட்டது. விசேடமாக ஒரு வாசகனுக்கு ஏற்படக்கூடிய பல சிக்கல்கள் இதில் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளன. முக்கியமாக எழுத்துக்கள் தவறுவதோ, பிழைப்பதோ, இடம் மாறுவதோ அர்த்த வேறுபாடுகளைத் தந்து விடும். இக்குறைபாடு நா.ப.வில் நிறைவெசெய்யப்பட்டுள்ளமையும், ஆசிரிய தலையங்கத்தில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருப்பது போன்று மீள்பிரசரங்கள் தவிர்க்கப்படுவதும் வெகுவாக வரவேற்கத் தக்கன.

நா.ப.வைப் படித்து முடித்தபோது தாகமாய் இருந்தப்போ தண்ணீர் அல்ல இனாந் பருசியது போல் இருந்தது. பல் சவை அம்சங்களைத் தாங்கிவரும் நா.ப. தன் இவட்சிய நோக்கில் வெற்றி நடைபோட்டு எங்கும் வாழும் இனிய தமிழ் நெஞ்சங்கள் அனைத்திலும் நீங்கா இடம் பெற்று பரிணமிக்க வாழ்த்துகிறேன்.

ரோரேன்டோ

14.09.91

தீவுகள்

செப்டம்பர் முதலாந் திகதி நடந்த வெளியிட்டு விழாவில் நானும் கலந்து கொண்டேன்.....

நிகழ்ச்சிகளை உற்றுக் கவனித்தபோது கட்சி பிரிக்காமல் எல்லாரையும் அரவணைத்த இலக்கிய விழாவாகவே நான் கண்டேன். அத்தகைய அன்றைய வெளியிட்டு விழா சிறப்பாக நடந்தது. தொடர்ந்து "காதல் பெரிதெனக்கு, காச பெரிதில்லை" என்ற தலைப்பில் கவியரங்கு நடந்தது. அரசியலை கலக்காதிருக்கவும்

சபையோரைப் 'போர்' அடிக்காமல் பார்க்கவும் பார்தியாரின் கண்ணன் பாட்டிலிருந்து இந்த அடிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்ததாக உணர்கிறேன். காதலை-அன்பை-சமூக கலை இலக்கிய கோட்பாடுகளில் ஈடு இணையற்ற மிகப் பெரிய தத்துவமான - மனித நேயத்தை விட வேலெறஞ்சும் இந்த உலகில் பெரித்திலை என்று வலியுமத்தி நவ்வ கவிதைகளை கேட்கவாம் என்று காத்திருந்த எனக்கு ஏமாற்றமாயிருந்தது..... கவிதை வாசிக்க வந்தவர்களுள் ஒருவருக்கு கற்பனைக்கும் கவிதைக்கும் பழுசம் என்று நினைக்கிறேன். வலுக்கட்டாயமாக அரசியலைக் கொண்டுவந்து புகுத்தி தன் ஆற்றுமையும் இல்லாமையையும் காட்டி தன்னைத்தான் அசிங்கப்படுத்தினார். சபையை அறிந்து, காலநேரம் அறிந்து கவிதை படைக்கத்தெரியாத ஒருவரால் அன்றைய விழாவில் சின்னக் கரும்புள்ளி விழுந்துவிட்டது பலருக்குக் கவலை.

ரோரேன்டோ

கனடா

11.09.91

அன்பன்,

கரு. சண்முகவிங்கம்

ஒரு பத்திரிகையை நடத்த வேண்டும் என்று நான் எதிர்பார்த்தவர்களில் முக்கியமானவர் நிங்கள். எனினும் இந் "நான்காவது பரிமாணம்" மிகவும் தாமதமாகவே வெளிவருகின்றது. இப்பத்திரிகைக்கு தங்களின் ஆழமான எழுத்துப் பரிச்சயம் துணை செய்ய, புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியத்தின் மைல் கல்வாகவும், வழிகாட்டியாகவும் இந் நா.ப. அமையும் என்பது என் உறுதியான நம்பிக்கை. இன்னும் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறேன்.

கனடா

18.09.91

அன்புடன்

கெளரி

ALLSTATE

"Call us and compare"

Insurance for

Auto Life	Home Business
--------------	------------------

R.R.S.P.

King Lock
496 0887
2054 Sheppard Ave. East
suite 101
Lower Level
Willowdale
Ontario M2J 5B3
Fax 496 1312

வாகனக் காப்புறுதிக்கூடம்
உங்கள் சேவைகளைத் தமிழ் மொழி மூலம் பெற்றுக்கொள்ள
மேற்குறிப்பிட்ட இலக்கத்தில்
தொடர்பு கொள்ளலும்

கணடிய தமிழ்ச்சமூகமும்

சில கணவுகளும்

சமதி செல்வராஜா

தாவரங்களின் பழங்கள் விளதைகள் பரம்புவது போல, காற்றுவ் நீரால் திலுத்தால் ஏன் விலங்குகளால் கூட பலதிக்கிலும் பலதிக்ப்பரவி, இன்று சுர்வதேச இனமாக வியபாகம் அடைந்து விட்ட இனம், இவங்கைத் தமிழினம். விழுங்க இடத்தில் வேர்விட்டு முளைத்து வளர்ந்து கொள்ளும் வித துக்கள் போல, நாங்கள் சென் றடைந் த இடத்தையெல்லாம் சொந்த இடமாக்கித் தங்கிவாழப் பழகிக் கொண்டுள்ளோம். மனித இனம் இருக்குமிட மெங்கும் ஒரு பினி தமிழ்ச்சமூகமும் இருக்கும் எனும் அளவுக்கு உலகெங்கும் புகவிடம் தேடிப் பரவிக் கொண்டுள்ளோம். சொந்த நாட்டின் சமூக, அரசியல், பொருளாதார இடர்ப்பாடுகள் பல எம்மைப் பிரிசிலில் பிடித்து வெளியே உந்தி உதைத்துத் தள்ள, ஹயரைவிட்டோடி வெளிநாடுகளில் அடைக்கலம் தேடிவந்த ஸமர் 30 ஆயிரம் இவங்கைத் தமிழருக்கு கண்டா தேசம் தஞ்சமளித்துள்ளது. கண்டாவில் புவம்பெயர்ந்து வந்து வாழ்ந்து வரும் தமிழின் வாழ் நிலைப்பற்றிச் சிக்கனமான முறையில் தொட்டுச் செல்வதே இச்சிறு குரிப்பின் நோக்கமாகும்.

வெவ் வேறு காவகட்டங்களில் பல்வேறு தேவைகளின் பொருட்டு கண்டாவுக்குள் வந்திருக்கிய இவங்கைத் தமிழருள், எழுபதுகளிலும் அதற்கு முற்பட்ட காவங்களிலும் இன்கு வந்து சேர்ந்தவர்கள் இவங்கையில் அரசியல், ஆளனி கல்வி சமூக, பொருளாதார, செல்வாக்கு மிக்கவர்கள்; ஓரளவு அரசியல் தீர்க்கத்திரிச்சனம் மிக்கவர்கள் என்றும் இவர்களைக் கறுவேண்டும். என்பதுகளிலும் அதன் பின்னரும் கண்டா வந்து சேர்ந்தவர்களுள், ஆபிரிக்க அராபிய நாடுகளில் வேலைவாய்ப்புக்களைப் பெற்றிருந்து, மீண்டும் இவங்கைக்குத் திரும்ப முடியாதமையினால் கண்டா வந்து சேர்ந்த எம்மினத்து மூலோசாவிகள் ஒருவகையினர். பொருளாதாரத் தேவைகளுக்காக, இவங்கையில் இடம் பெற்று வரும் அரசியல் அல்லோவகல்லோவங்களை ஆதாரமாகக் காட்டி, ஆதாயம் பெற்று வந்து சேர்ந்தவர்கள் இன்னொரு வகையினர். உண்மையாகவே அரசியல் அந்திகளுக்கு ஆளாகி அகதிகளாக வந்து சேர்ந்தவர்களும், பிற நாடுகளில் அரசியல் தஞ்சம் கோரியிருந்து பின்னர் கண்டாவின் தூரத்துப் பசுமையினால் கவரப்பட்டு வந்து சேர்ந்தவர்களும் பிறதொரு வகையினர். இவ்விதமான பல்வேறுவகைத் தமிழருள்ளும் கணடிய குடியுரிமை பெற்றவர்கள், நிரந்தர வதிவிடவரிமை பெற்றவர்கள், அகதிகளாக அங்கீரிக்கப்பட்டவர்கள், அகதி நிலை கோரி அதன் முடிவை ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருப்பவர்கள்,

தேக்க நிலையிலுள்ள அகதிகள், ஏற்கனவே கண்டாவுக்குள் அனுமதிக் கப் பட்டவர்களால் பராமரிப்புப் பொறுப்பேற்கப்பட்டு வதிவிடவரிமையுடன் வந்து வாழ்பவர்கள் என்றும் விதவிதமான வகையினர் உண்டு. இவைதவரை, படித்து நல்வ பதவிகளைக்கிட்டு, ஊரில் வாழ முடியாதநிலை ஏற்பட்டதால் நாடு கடந்து வந்தவர்கள், படிப்பறிவு அற்றவர்கள், வெறும் உடல் உழைப்பையே மூலதனமாகக் கொண்டு வந்தவர்கள், பாடசாலைப் பல்கலைக்கழகப் படிப்புக்களைப் பாதியில் விட்டு வந்தவர்கள், இயக்கங்களை விட்டோடி வந்தவர்கள், அரசியலில் அஞ்சுாதவாசம் மேற்கொண்டவர்கள், பலவித கெடுவிடகளுக்கும் பயந்து வந்தவர்கள், பதுங்கிவாழ்பவர்கள் என்றும் இங்குள்ள தமிழரை இன்னொரு வகையிலும் பகுத்து இனக்காணலாம். இவர்களுள் பொரும் பாவானேர் ஒன்றாறியோ மாநிலத்திலுள்ள ரொயைவிலும், கிழுபெக் மாநிலத்திலுள்ள மொன்றியாலிலும் தான் குவிந்து செறிந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். நாட்டின் ஏனைய மாநிலங்களில் மிகபிகச் சொற்மான தமிழரே ஆங்காங்கு சிதறி வாழுந்து வரக்காணலாம்.

அபீங்கமாக உலகின் சகல நாடுகளிலிருந்தும் வந்த பல இன, மத, மொழி, வர்க்க, வர்ண, கலை கவர்ச்சார வேறுபாடுகளையும் உடைய மக்களை உள்ளடக்கிய நாடுதான், கண்டா. இங்கு வாழுந்துவரும் தமிழ் மக்கள் ஏனைய இனத்தவருடன் மிகக் குறைவான தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியவாறு வாழ்ந்து வருவதனை அவதானிக்கலாம். இன்றைய தலைமுறையினருள் பொரும் பான் மையா ஞைரைப் பொறுத்தவரை, இப்பொதுங்கி வாழ லுக்கு மொழி ஒரு முக்கிய காரணமான போதிலும் ஆங்கில அறிவுள்ளோரும் கூட ஏனைய இனத்தவருடன் கீட்ட நெருங்காது விலகி வாழ்ந்து வருதல் வியப்புக்குரியது. ஏனைய இனத்தவரிடமிருந்து விலகி வாழ்வதற்கு எமது மொழி மதம், நிறம், கலை, கவசாரம்,

வாழ்க்கை முறை தொடர்பாக எம்மவர் மனங்களில் உள்ள ஒருவகைத் தாழ்வுச்சிக்கலும் காரணமாக இருக்கலாம். எங்கள் இன்தவர்க்கே இயல்பான கிலவகைக் கட்டுப் பெட்டித்தனங்களை இன்னமும் கைவிட விரும்பாது வாழ்ந்து வரும் தமிழர், சுக தமிழருடன் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் உறவுகளும் தொடர்புகளும் கூட சற்று விசித்திமானங்களுடன். ஏனைய கண்டிய சமூகத்தவருடன் கிட்ட நெருங்க மறுத்து எட்டி நின்று வாழும் எம்மவர், மொன்றியல் நகரிலும் ரோட்டீரிலும் மட்டும் நெருக்கமாகச் செறிந்து வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதற்கு உள்ளியல் ரீதியான சமூக பாதுகாப்புத் தேவை ஒரு பிரதான காரணி எனவாம். ஓன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு என்பதை இவர்கள் இப்போது உணர்ந்து கொண்டார்கள் என்பது இதன் அர்த்தமல்ல. பதிலாக எம்மவர் மத்தியில் கலாகாலமாக கட்டிக் காக் கப் பட்ட உவரும் எல்லாவிதமான வேறுபாடுகளும், குழு, கோஷ்ட மனப்பாங்குகளும் தொடர்ந்து பவ்வியமாகப் பேணிப் பாதுகாக்கப் படுகின்றனம் தூதிவுமான விடயம். மன்றங்கள், சங்கங்கள், கழகங்கள், அமைப்புக்கள் மழைக்காலக் காளான்களைவிட வேகமாகத் தோன்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆவரா நிறல் கண்ட இடமெல்லாம் மேம்படைய மைத் து கோயில் நிறுவினு லும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. பாடசாலைகளின் பெயரிலும் ஊர்களின் பெயரிலும் சங்கங்கள் இங்கு ஏராளம். வட்டங்களும் வட்டத்துள் வட்டங்களுமாக தமிழன் வகையாய்ப் பிரிந்து இங்கும் அவன் வழிமை போல மெல்ந்து நிற்கிறன.

கண்டியத் தமிழரின் அரசியல் ஈடுபாடுபற்றி நோக்குவோமாயின், இவங்கை அரசியல் விவகாரங்களிலும் இந்திய அரசியலிலும் அதிலும் விசேடமாக தமிழ் நாட்டு அரசியல் விவகாரங்களிலும் காண்பித்துவரும் ஆர்வத்தினை எம்மவர் கண்டிய அரசியலில் காண்பிப்பதில்லை. மிகப் பெருந்தொகையில் இங்கு வாழ்ந்து வரும் இவங்கைத் தமிழர், கண்டிய அரசியலில் ஆர்வம் காண்பிக்காமல் ஒதுங்கி வாழுவதனால் பல்வேறு அரசியல் உரிமைகள் சலுகைகளை அரசியல் ரீதியாக வென்றெடுக்கும் வாய்ப்புகளை எதிர்காலத்தில் இழந்துவிட்போகின்ற உண்மையை இதுவரை எவரும் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. எங்கள் அரசியல் கலாச்சாரம் இன்னமும் இலங்கை-இந்திய அரசியலையே அடிநாடமாகக் கொண்டு விளங்குகிறது. கண்டிய அரசியல் சமூகமயப்படுத்த வேண்டுக்கூடிய எம்மவர் இன்னமும் தயாராக இல்லாமல் ஒதுங்கி வாழ்ந்துவரும் ஓர் ஆபத்தினை அவதானிக்க முடிகின்றது. இனி, எங்கள் சொந்த நாட்டு அரசியலை எடுத்துக் கொண்டாலும்சூடு உதட்டுவில்லை. நான்கு பேர் கூடும் இடங்களிலெல்லாம் வெறுமனே பேச்க்கு

எங்கள் நாடு, எங்கள், எங்கள் மொழி பற்றிப் பேச்க்கக் கூடக்கூட்டுத் துறையில் ஆரோஹும் அடிப்பிடப்பட்டு எடுத்துத் தராட்டும் - அனுபவிப்பம் என்ற மனோபாவம் தான் பெரும்பான்மையானேரின் அரசியல் சித்தாந்தம்.

கனடாவில் வசித் துவரும் தமிழருள் பெரும்பாலானேர் தொழிற் சாலைகளிலும் உணவு விருதிகளிலுமே தொழில் புரிந்து பொருளிட்டிக் கொள்கின்றனர், கல்வித்தக்கமைகள் அற்றவர்கள் உடல் உழைப்பை மூலதனமாக வைத்துப் பணம் சம்பாதிக்க, கல்வித் தராதரங்களுடன் வந்தவர்களுள் கணிசமானேர் தமது தகமைகளுக்கு ஏற்ப வேலைவாய்ப்புக்கள் கிடைக்கப்பெறுமல் அலுவலகங்களில், வங்கிகளில் ஆரம்பநிலை உத்தியோகங்கள் மூலமாகவோ அல்லது காவல் வேலைகள் மூலமாகவோ உழைத்து, வருமானத்தை மிறிய வரிசுசமைகளுடன் வாழ்க்கையைக் கொண்டு நடாத்துகின்றனர். பலசரக்குக் கடைகளைச் சந்திக்குச் சந்தீ தீர்ந்துவைத்து வியாபாரம் செய்வதில் எம்மவரினைப் பலத்த போட்டி காணப்படுகிறதே தவிர, புதிய சேவைத்துறை, உற்பத்தித்துறை, வர்த்தக வியாபார முறைகளில் முதலீடு செய்து மிகக் குறைவு. தொழில் அடிப்படையாகக் கொண்டு தனிமனிதனது சமூக அந்தஸ்தினைத் தீர்மானிக்கும் எமது மன்னின் மனோபாவம் இன்னமும் எம்மைவிட்டு நீங்காததால் office சாதி, security சாதி, restaurant சாதி, factory சாதி, என்றவாருளும் சாதிப்பாகுபாடு, இங்கு ஒரு புதிய வர்ணாரிம முறையைத் தோற்றுவித்துவிடுமோ எனவும் எண்ணத் தான்பூரித்து.

மேற்கூற்றிய கலை கலாசாரம், நாகரிகங்களிலும் இவ்வுலில் கவரப்படும் தமிழனத்தவர் தமது மொழிமதம், கலை, கலாசாரங்களைத் தரக்குறைவானவையாகக் கருதி ஒதுக்கி வருகின்றனம் ஒரு நல்ல அறிகுறியல். பொது இடங்களில் தமிழர் தமக்குள் ஓன்றே தமிழைப் பேசவதற்கு வெட்கப்படுகின்றனர். தமிழை எழுதப்படிக்க வாசிக்க விருப்பமில்லை - நேரமில்லை எனக் கூறித் தமிழைத் தாமே மேன்மைப் படுத்திக் கொள்வோர் எம்மவருள் ஏராளம் உள்ள. இந்தியத் தமிழ்ப் பொழுதுபோக்குப் பத்திரிகைகளின் கவரச்சிகிலிருந்தும், தமிழ் சினிமா விடியோ வியாதிப்பிலிருந்தும் விடுவித்துக்கொள்ளத் தவறும் பட்சத்தில் நிச்சயம் எம்மை நோக்கி அறிவு குனியமான எதிர்காலம் ஒன்று நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆபத்தினைத் தவிர்க்க முடியாது.

நூத ஒரு புதிய நாட்டினாலும் புவம்பெயர்ந்து வந்து குடியேறும் மக்கள் ஆரம்பத்தில் முகம் கொடுக்க வேண்டிய பிரச்சினைகள் அனைத்தும் எமக்கும் இங்கு உண்டு. இனப்பிரச்சினையின் கொடுத்திலிருந்து இடம் பெயர்ந்து வந்த எம்மவரை இங்கு நிறுப்பிரச்சினை புறம்பு காட்டி, வருகின்றது. மொழி ஒரு முக்கிய தடையாக இருப்பதனாலும் ஏராளமானேர் பலவேறு துறைகளிலும் புறக்கணிக்கப் பட்டு வருகின்றனர். கல்வித் தகைமைகளுக்கான சியான அங்கீகாரம் கல்விகற்ற ஏராளமானேர்க்கு வழங்கப்படாததால் விரக்தியுடன் ஒரு பகுதியினர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். கனடா குடிவரவுத்

தீணக்களத்தின் அசமந்தப் போக்கினால் வதிவிட அந்தஸ்து பற்றிய தீர்க்கமான முடிவு ஏதும் அறிய முடியாமல் வருடக்கணக்கில் குடும்பங்களை, பெற்றேராக, பிள்ளைகளை, உறவினர்களைப் பிரிந்து பல்லாயிரக் கணக்கானாலும் துன்பம் அனுபவித்து வருகின்றனர். தமிழ்நூடு தமிழ்நில் எட்டிக்குப் போட்டியாகக் காரியங்களில் இறங்கி தமது சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட செவ்வினங்களுக்குள் சிக்குண்டு வீடு கார், சிறைட்ட கார்ட் போன்ற வலைகளுக்குள் வீழ்ந்து தவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஒரு குடும்பத்தைப் பொருளாதார நெருக்கடியின்றிக் கொண்டு நடாத்துவதற்குக் கணவன் மனைவி இருவருமே வேலை செய்தாக வேண்டிய நிரப்பந்தம் உண்டு. இதனால் பெண்கள் ஆண்களின் கட்டுப்பாடுகளுள் இருந்து குடும்பத்தை மட்டும் பராமரிக்கும் பாரம்பரியம் உடைக்கப்பட்டு, சதந்திரமாகத் தமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும் வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டதனால் எமது சமூகத்தில் பெண்ணின் முக்கியத்துவம் உணர்ப்பட்டுள்ள அதேவேளை தினம் தினம் விவாகரத்துக்களின் எண்ணிக்கை இங்கு அதிகரித்துச் செல்வதும் பலருக்கு இன்னமும் தெரியவராத இரகசியம்.

கண்டா என்றுமே பால் தரும் பகு என்பது போன்ற பற்றுதல் எம்மவர் மனதில் நீண்ட காலமாக உண்டு. எமது நாடில் கிடைக்காத பாதுகாப்பு, சதந்திரம், பணவுவாய் போன்றவற்றை குடியிருப்பதைக்கூடிய வாய்ப்பினையும் - அதனால் பிள்ளைகளின் நல்வ எதிர்காலத்தினையும் கருத்தில் கொண்டு எம்மவர் ஏராளமாக இங்கு வந்து குவிந்துள்ளனர். கண்டாவில் வாழும் தமிழர் கடின உழைப்பாளிகள் - முயற்சியுடையவர்கள் என்பது பிறரது கணிப்பு மட்டுமல்ல - அது உண்மையும் கூட. பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தி, சமூக அந்தஸ்தினைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் எம்மவரைப் பார்த்து ஏனையோர் முக்கியில் விரல் வைக்கின்றனர். பெற்றேராக உள்ளவர்கள் பிள்ளைகளை தமது சொத்துக்களாகவே கருதி இங்கும் கல்விக்குட்டி வளர்த்து வருகின்றார்கள். பிள்ளைகளும் பெற்றேரது உற்சாகத்தினாலும் ஊக்குவிப்பினாலும் கல்வித் துறையில் பிரகாசிக்கின்றார்கள். இதனால் எமது அடுத்த தலைமுறை கண்டாவில் தலைமுறைத் தலைவராக வாழ வாய்ப்புக்கள் உண்டு. அதே வேளை புதிய நாடு, புதிய குழும், புதிய வாழ்க்கை முறைகளுக்கு உட்பட்டிருந்தும் எந்த விதம் உண்மையான நவீனமயப்படுத்தலுக்கும் ஆட்படாமல் இன்னமும் எமது மண்ணுக்கே உரிய சாதி, சமய, ஊர், பிரதேச, கோவுட்டி, குழும் பிரிவினைகளையும், போட்டி, பொருமை, சயநலம், தீணம், சின்னத்தனம் போன்ற ஆசி தட்ட குணங்களையும் எம்மவர் கை கழுவிலிட்டாகச் சொல்வதற்கில்லை. குதிக்காலில் கூடவே ஒட்டிவந்த கூடாத குணங்களை இவசுவில் கழுவித் துடைத்து விடுதல் கடினமே. அடுத்த பரம்பரை அவற்றை அறியவராத காரணத்தால் அடியோடு மறந்துவிடும் என இங்கு சிலர் கணவு காணகின்றனர். ஆனால் அதற்கும் அடுத்த பரம்பரை கண்டாவில் தனது தனித்துவத்தை இழந்து விடாது 'தமிழ்நாடு' இருக்கவும் வேண்டுமே.

ஸமத்தின் இலக்கியக் குரல் ஜீவா

ஜீவா ஸமத்தினிருந்து பல நாடுகளுக்குக் கேட்கும் ஓர் இலக்கியக் குரல். அண்மையில் அக்குரலைப் பதிவு செய்து ஸமத்தினிருந்து ஓர் இலக்கியக் குரல் என்னும் நாலாக நர்மதாப் பதிப்பகத்தினர் வெளியிட்டனர். தமிழ் நாட்டுக்குப் போகின்ற காலமெல்லாம் அங்கே கேட்ட குரல் வெறும் ஜீவாவின் குரல் அல்ல. எங்கள் நாட்டின் இலக்கியக் குரலாகவே அது ஒலித்துள்ளது. தமிழகத்தினிருந்து வரும் 'ஜீவா' என்னும் சஞ்சிகை, 1979-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் கோவைக் கிளை, மல்லிகை' ஜீவாவுக்கு வரவேற்பளித்தபோது அங்கு நிகழ்த்திய சொற் பொழிவினைப் பிரசரித்தது. அதில் ஜீவா கூறிய ஒரு கருத்து - 'என்னைச் சிறந்த எழுத்தாளன் என்று கூறினர்கள். அது காதில் பூ வைப்பது போன்றதாகும். என்னைவிடத் திறமையாக இலக்கியங்களைப் படைக்கும் எழுத்தாளர்கள் ஸமத்தின் நிறையப்பேர் இருக்கிறார்கள். இதைக் கூறுகின்ற மனவிலை எனக்கு இருக்கிறது. இவ் வாரு கூறுவதில் பெருமையும் அடைகிறேன். இது வளர்ச்சியைக் குறிக்கும். ஆனால் இங்குள்ளவர்களுக்கு இந்த மனவிலை சிடையாது. இங்கு ஒவ்வொருவரும் பெரிய எழுத் தாளராக என்னிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பாரு தன்னுடைய நாட்டு இலக்கியம், இலக்கிய ஆசிரியர்கள் ஆசியோரின் குரலாக ஜீவா மல்லிகை முவமாகவும் ஒலித்து வந்துள்ளார்.

- பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

பெண் கள் கண் ஸீர் வடப் பதற் கும்
கதறியறுவதற்கும்.....

பெண்கள் ஆண்களைவிட நான்கு மடங்கு அதிகமாகவும் விரைவாகவும் கண் ஸீர் வடிக் கிறார்களாம்; கதறியழுகிறார்களாம். இவர்களிடம் இயல்காகக் காணப்படும் பயம், துக்கம், உணர்ச்சிவசப்படுதல் போன்றவைதான் இதற்குக் காரணம் எனக் கூறுவது தவறு. பின்னொப்ப பருவத்தைத் தாண்டிய பின்னர் ஆண்களைவிடப் பெண்களிடம் தான் மிகக் கூடுதலான, கண்ஸீர்ச் சரப்பியைத் தூண்டும் ஓமோன் உண்டாகின்றது என்றும் பெண்கள் கண்ஸீர் சிந்துவதும் அழுவதும் உணர்ச்சியுடன் தொடர்புடையது என்பதைவிட, உடலியல் காரணிகளுடன்தான் கூடுதலாகத் தொடர்புடையது என்றும் டாக்டர் வில்லியம் பிரே என்பவர் அண்மையில் கண்டுபிடித்துள்ளார்.

AT
London Life
 we believe
 Life insurance
 is also for the living....

Ask us about freedom 55

*ஆய்ட் காப்புறுதி
 *வேலை பெறுவோர் நவங்கள்
 * ஒய்வுகால திட்டங்கள் *அங்கவீனக் காப்புறுதி

தொடர்பு கொள்ளுங்கள்:

Jude Poranganel

B.A. CLU, CH.F.C.

Master Member of the Merit Corps
 Qualifying Member of the Million Dol
 Round Table

Suite 200, 2180 Steeles Avenue West
 Concord, Ontario. L4K 2Z5

Office: 669-4035 Fax: 669-3592
 Toronto Line: 661-5757 Res: 820-0332

சிலவேளைகளில் சிலகாரியுகள் மனதைக் குழப்பிகின்றன.
 காரியத்துக்கும் காரணத்துக்கும் முடிசுப்பு போட முடியாது என்கிற உணர்வு.
 இன்னது இன்ன காரணத்துக்காகத்தான் நடந்திருக்க வேண்டும் என்று நாம் முடிய கட்ட - காரணம் நம் கண்களிலேல்லவாம் மன்னைத் தூவிலிட்டு கண்ணுமுச்சி விளையாட விடுகிறது.

உண்மையான காரணம் புலப்படும்போது வாயில் விரைவு வைக்கிறோம்.

சிலவேளைகளில் உண்மை குறைப்பிரசவமாகிச் செத்து விடுகிறது.

எனது அனுபவத்தில் சில அத்தியாய்கள் இப்படியானவை.

சில செயற்பாடுகளுக்கு இன்னமும் காரணம் தெரியாமல் குழம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

என் வழியில்தான் எவ்வோரும் சிந்திக்கிறார்கள் என்று சொல்வாலிட்டாலும் கட -

பெரும்பாள்ளப்பினர் எனக்குச் சார்பானவர்களே.

உண்மையைத் தேவேதில் நான் தனியாக இல்லை.

உண்மையைத் தேடப்போம் பல எதிர்பாராத மறுபக்குகளை என்னுக் பார்க்க முடிந்தது நான்காவது பரிமாணம் முன்னவ்க்கும் புதிய பார்வையில் இந்த மறுபக்குகள் பார்வைக்கு வைக்கப்படுகின்றன. கவுப்பதற்கோ, கவராயியதற்கோ அல்ல. உண்மையைத் தேடி மட்டுமே.

- சிவதாசன-

மறுபக்கம்

கிவூக்கிள் மறுபச் சுறு
20

தின்டனை

நிர்மலாவை என்னால் மறக்க முடியவில்லை; என்னை என்னால் மன்னிக்கவும் முடியவில்லை.

அந்தக் கிராமத்துப் பள்ளியில் ஆசிரியராய், அதுவும் இருபத்தியொரு வயதில் நியமிக்கப்பட்டபோது அது புதிய அனுபவம்.

எட்டாம் வகுப்பானுலும், ஓரளவு வயது வந்த, வருகின்ற மாணவிகள். சிலருக்கு என் முகமே கரும்பலகை ஏதோ கணக்குகள் எல்லாம் என் முகத்தில் எழுதியது போல் - அது தான் சொன்னேனே அது ஒரு புதிய அனுபவம் என்று.

வழக்கம் போல் ஒரு நாள், கரும்பலகையில் கணக்கை எழுதிவிட்டு சில நிமிடங்களில் கணக்குச் செய்து முடிக்காதவர்களை எழுந்து நிற்குமாறு கூறினேன். நிர்மலா கணக்குச் செய்துமுடிக்கவும் இல்லை. எழுந்து நிற்கவும் இல்லை. என்னைப் பார்த்து சிரித்தபடியே இருந்தாள். ஆத்திரத்தில் 'நிர்மலா எழுந்து நின்ற பிறகு வகுப்பிற்கு வருகிறேன்' என்று கூறிவிட்டு வகுப்பைவிட்டு வெளியேறிவிட்டேன்.

சில நிமிடங்களில் ஒரே பரபரப்பு. நான் ஏதோ பாடசாலையை விட்டு ஓடிவிட்ட மாதிரி. அதிபர் என்னை அழைத்தார்.

'நீங்கள் இப்போது வகுப்புக்கு போகலாம்' என்றார். 'என்ன நடந்தது என்று கூட நீங்கள் கேட்கவில்லையே' என்றேன்.

'அதே கேள்வியை நீங்கள் நிர்மலாவிடம் கேட்டிருந்தாலும் அதற்கு அவளால் பதில் தந்திருக்க முடியாது. அவள் ருதுவாகிவிட்டாள்' என்றார் அதிபர் அமைதியாக. எனக்கு தலை விரைத்தது.

நிர்மலா பக்கத்தில் நியாயம் இருந்தது. என் வாலிபம் அவள் வாயை அடைத்திருந்தது.

நியாயம் மறுபக்கத்தில் இருந்தது. என்னால் பார்க்க முடியவில்லை.

கலைமாணி

ஒரு வீணை நாதமிழக்கின்றது

அபிநயா-

கொடிய மனமுடையோர்
கோபுரத்து உச்சியிலே
கொடிகட்டிப் பறக்க.....

பொய்யும், புரட்டும்
ஆரூரு மாதமாய்
ஆட்சியிலே பங்கெடுக்க.....

கைநாட்டுக் கேசகள்
கற்றேராய்க் காட்சிது.....

சிலைத் தெய்வம் கொலுவிருக்கும்
கலைக் கோவில் முன்னே
கட்டாக் காலிகள்
கால் தூக்கி நின்று
அபிஷேகம் செய்ய.....

நிதிதேவன் ஆசனத்தில்
குற்றவாளி ஒருவன்
குந்தி இருந்து கொலை
கொள்ளோ,கொடுமைகளோ
ஆராதித்து ஆவட்டம் சுற்று.....

ஊரிந்த பரததைகள்
உத்தமிகள் தாமென்று
உறுதிமொழி சொல்லு.....

பத்தினிகள் எல்லாம்
பொட்டழித்துப் பூவழித்து
வெள்ளைக் கலையுடுத்தும்
காலமிது கலைகளே

தீயோர் சிலரைத்
தீயிலிட்டு
நல்லோர் பவரை
நட்டாற்றில் மீட்டிடவே
நீளாத உன்கரங்களுக்கு
துருப்பிடித்த வீணை ஒரு கோ?

தார ஏற்றுவிட்டுப்
போடி போ

அ.கந்தசாமி

நினைவுகள் எப்போதுமே சுகமானவையாக இருக்கவேண்டும் என்பதில்லை. பல சமயங்களில் உதடுகளில் வழிந்து உப்புக்கரிக்கும் வியர்வைத் துளிகள் போல அவனுள் குதிர் க்கும் நினைவு கஞம் இதமற்றவையே.

நட்சத்திரங்கள் பூக்காத வானத்தின் விதவைத்தன்மை அவன் இதயமெங்கும் விரவி நின்றது. இது ஒரு வெறுமை நிலையா அல்லது வேதனை மூட்டத்தில் உணர்வுகள் குருடாகி விட்டனவா என்பது பிடிபடவில்லை.

பூந்தாதுகளாய் நிரம்பும் சில இனிய நினைவுகளைப் புலம்பெயர்ந்தபின் எழும் பூகம்பங்கள் அள்ளிச் சென்றுவிடுகின்றன. பொறிக்குள் சிக்குண்டு மீளவழி காணுத திடுக்காட்டு உணர்வில் அந்தத் தனி அறைக்குள் இருந்துகொண்டு அவன் நெட்டுயிர்த்தான்.

வேலையற்ற பட்டதாரியாக வாழ்வைத் தொடங்கிய காலத்தில் இருந்தே இம்மாதிரி மன அழுத்தங்கள் அடிக்கடி தாக்குவதுண்டு.

யாழ்ப்பாணத்தில் என்றால் ஒரு சார்த் தையும், மேங்பக்க பட்டன்கள் தொலைந்த ஒரு சேட்டையும் அணிந்து கொண்டு சைக்கிள் ஒன்றில் தொற்றிறால் வீடு திரும்புகையில் பெருக்கிச் சாணி தெளித்த முன்முற்றும் போலப் பளிச்சென்று சுலணமற்று இருப்பான்.

இங்கும் அம்மாதிரி சயிக்கிளில் சவாரி போவதென்பது இயலாத ஒன்றல்ல. வெறும் மேலுடன் கிழிந்த கலிசான் ஒன்றுடனேயே புறப்பட்டுவிடவாம். ஆனால் போகும் வழியில் ஒரு பிளையின் ரீக்கும், பருப்பு வடைக்கும் சோட்டை ஏற்பட்டால் தேயிலைச் சாயம் படிந்த மூக்குப் பேஸினைச் சுற்றும் இலையான்களைக் கலைத்துக் கொண்டே “தம்பிக்கு இன்னடைக்கு நல்ல அலைச்சல் போலே...” என்று வரவேற்க நாவலர் சந்திச் செல்லத்துறை அம்மான் மாதிரி யாராவது இங்கு கடை வைத்திருக்கிறார்களா?

வெய்யிலுக்குக் குளிர் தவணம் எடுத்தால் வெளிண் தியேட்டர் சந்தியில் விங்கம் கூல்பார் போல் அன்னுசிப் பழத்துண்டுகள் மிதக்க, கசக்கா வகையறக்களோடு பென்னம் பெரிய கிளாசின் கடைசிச்

சொட்டுவரை உறுஞ்சிலிட்டு எழும்ப இங்கு எவ்வேணும் சுர்பத் கடை திறந்திருக்கிறார்களா?

கிளாசில் கடைசியாக மிஞ்சும் பணிக்கட்டித் துண்டுகளை கொடுப்புக்குள் அதக்கிக் கொண்டு மீண்டும் சயிக்கிளில் ஏறும் பொழுது ஏற்படும் புத்துணர்வு.....

பண்ணைப்பாவத்திற்கு அப்பால் மைல்கல் ஓன்றின் பிடிமானத்தில் சாய்ந்து இருந்து கொண்டு ‘ஷா’ வெட்டத் தூண்டில் வீசியபடியே பழைய கதைகளைச் சுவைபடச் சொல்ல செபஸ்ரியான் கிழவரின் வயதில் எவராவது ஒருவர்தான் இங்கு உயிர் வாழ்கிறார்களா?

‘சீக்ஸி... இருந்த காணியையும் வித்து கடனும் வாங்கி ஏஜன்ஸிக் காரணுக்கு அறுத்துக் கழுத்துறுடி இங்கை வந்திருக்கவே வேண்டாம்...’

தனிமை நெருஞ் சி முனையைவிடக் கூர்மையானது. இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டு படுத்தாலும் நித்திரையையும் நினைப் பூச்சிகளே மொய்த்துக்கொள்கின்றன. அவனுக்கு தாக்கத்திலும் கூட அடிக்கடி கனவுகள்தான் வரும். அவையும்

நிறங்களிலிலை

தொடர்பற்றவைதான். ஒன்றின் இழையை மற்றும் தான் இனைக்க முன்பு இனா வெட்டாய்ப் பல்வேறு தோற்றக்கள். முச்ச விடமுடியாத ஒரு 'அந்தர்' நிலையில் எவ்வாமே முடிந்துவிட்டது என்ற பின்னணியில் காரணகாரியின்றிப் பல.

நேற்றுக்கூட அவன் 'கம்பஸ்' ஸிநேகிதி பிரியங்கா அத்தனுயக்காவை கனவில் கண்டான். அது சற்று வித்தியாசமான கனவு. அதனை இப்போது நினைத்தாலும் நெற்றியைச் சுற்றி வியர்வை துளிர்க்கும்.

பேராதனைப் பூங்காவின் வடத்திழக்கு மூலைப் பக்கமாக அவன் வழக்கமாகப் போய் அமரும் முங்கில் புதரின் சரிவின்கீழ் சுழிப்பேதுமின்றி அமைதியாச் சலசலக்கும் மகாவலி கங்கை...

கரைக்கு மிகக் கீட்டவாக பிரியங்கா கழுத்தளவு நீரில் நீந்திக்கொண்டிருக்க, நீர்ப் பரப்பில் பளிச்சிடும் வெண்மை பூசிய அவன் செழுமையில் இவன் கரைந்து கொண்டிருக்கிறான்.

ஒர் அழகிய பறவை இறகடித்து நீந்தி வருவதுபோல் அவன் இரு கைகளையும் வீசி ஒரு வட்டத்தில் சுழன்று கரையிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையில் தன்னை எல்லைப்படுத்தியிருந்தான்.

அப்போது இருந்தாற்போல் பல கொழுத்த கழுதுகள் புதர்களுக்கு மேவால் இறங்கி பிரியங்காவின் தலைக்குமேல் கூடாரம் விரித்தாற்போல் இறக்கைகளை அகட்டி காற்றில் மிதக்கின்றன.

அவன் அவற்றிக்கொண்டு கரையை நோக்கி வரும் முயற்சியில், இவனைப்பார்த்து விரித்திரமான பாவணைகளில் கைகளை அசைக்கிறான்.

வழக்கம் போவ இவ் விடத்தில் கனவு தொடர்பற்றந்து போகின்றது.

இப்போது கழுதுகள் எவ்வாம் கெவி களாகத் தெரிகின்றன. பிரியங்காவின் முகச்சாயவில் பல ஆயிரம் தலைகள் ஆற்றோட்டத்தோடு அள்ளுண்டு செல்ல, 'கெவிகளோ நகர்ந்து, நகர்ந்து பனங்காய்களைச் சுடுவது போல் ஓவ்வொரு தலைகளாகச் சுட்டுத்தள்ளுகின்றன.

சிதறிய எவ்வாத் தலைகளுமே ஒரே இரத்தச் சாயவில் தெரிந்ததால் எது பிரியங்காவின் முகம் என்று இவன் 'அந்தரிக்கும்போது ஒரு 'கெவி' சுற்று விலகி அவனை நோக்கித் திரும்புகிறது. முச்ச விட முடியாமலும், தப்பி ஒட இயலாத படியும் ஒரு உறை நிலை.

முழிப்பு வந்து விடுகின்றது.

"இப்ப நாங்கள் பிரிஞ்சபோனாலும் ஒருத்தறை வாழ்வுக்காக மற்றவர் கருசனை கொள்ளுவதும் தானே.. என்னடக்கும் நல்லாயிருக்க வேணும் என்று கடவுளை அன்றுடம் கும்பிடுவந்தானே...."

சிங்களத் தொனியில் பிறந்த ஆங்கிலச் சொற்கள் இப்போது அவனுள் தமிழாக்கம் கண்டன.

பிரியா .... உனக்கு நான் உண்மையிலேயே துரோகம் செய்திட்டனே... அவ்வளவு நெருங்கிப் பழகியும் என்றார நெகம் கூட உனக்கு மேலை பட்டதில்லையே... நான் நினைச்சிருந்தா என்னவெல்லாம் செய்திருக்கவாம். ...."

மகாவலி கங்கையின் மூங்கில் சுருகுகள் படர்ந்த கரையோரமே சாட்சியாக அவனை அடையக்கிடைத்த சந்தர்ப்பங்கள் தான் எத்தனை? என்றாலும் இவனைத் தடுத்து விலத்தி வைத்தது எது?

"குளியாப்பிடிடச் சிங்களத்தியோ எனக்கு மருமகளா வரப்போருள்.... சாதி சனமெல்லாம் எங்களைத் தள்ளி வச்சிடும்.... நானும் கொப்பரும் எவிப் பாஷானம் திண்டு செத்துப் போறும்.... எங்களுக்கு கொள்ளிய வைச்சிட்டு நீ எவ்வோடும் போ....."

இயல்பாகவே இவன் அம்மாவுக்கு அடங்கின பிள்ளை. இப்போ அம்மாவின் அக்கினியஸ்திரம் இலக்குத் தவறுது அவன் உயிர்நிலைகளை எவ்வாம் ஊடுருவியபோது அவன் உடைந்தே போனான்.

பிரியங்காவிடம் தனது ஆளுமையற்ற ஆங்கிலத்தில் நிலமையை விளக்கிச் சொன்ன போது சில கணங்கள் கருமை தட்டிய அவன் முகம் மீண்டும் இயல்பாயிற்று.

"ஓ.கே., நாங்கள் நண்பர்களாகவே இருப்போம். எங்கள் நட்பை எவராலும் பிரிக்க ஏலாது தானே....."

'சீசி ... நான் ஒரு கோழை, கோழையின் எங்கையெண்டாலும் ஒரு அறையுக்கை இப்பிடி அடைஞ்ச கொண்டு குறுக வேண்டியதுதான் "

பெருமூச்ச விட்டபடி நேரத்தைப் பார்த்தான். மதியம் கடந்து மணிமுன்றுகி விட்டது. யன்ன லுக்கு வெளியே வெளிச்சமும் குளிரும் கலந்திருந்தன. சற்றுத் தூரத்தில் இளந்துரிகளைப் புழுபித்துக் கொண்ட மேப்பிள் மரங்களின் அசைவுகளில் இருந்து காற்றுச் சற்றுப் பலத்திருப்பதாக உணர்ந்தான்.

குளிரைத் தாங்குவது எனிது. ஆனால் குளிர் கவந்த காற்றுத்தான் மயிர்த்துவாரங்களைச் சல்லிட ஆக்கிலிடும்.

வேலைக்குப் புறப்பட வேண்டிய கால எல்லை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. நாவரைக்கு இறங்கினுற்றான் நேரத்திற்கு பஸ் எடுத்து ஆறுமணி வேலைக்கு ஜந்தே முக்காலுக்கே தலை நீட்டவாம்.

அலுவலகத்தில் இவனையும் சேர்த்து ஜந்து சிறீவங்கள் சிறுபான்மையோர். மேலதிகாரி ஒரு பிலிப்பினேப் பெண். ஒரு மஹின் பெயரைக் கொண்ட-

அவளை இவர்கள் பூஅக்கா' என்றே தங்களுக்குள் விழித்துக் கொள்ளவர். ஜந்து நிமிடம் வேலைக்குத் தாமதமானாலும் தன் அறைக்கு அழைத்து அரைமணி நேரம் அறிவுரை சொல்வாள்.

பூஅக்கா' சற்றுக் குள்ளமானவள். அதனுலேயே வெடித்த தோற்றமும், அங்கங்கள் அளவு சிறைந்து மார்புக்கச் சீக்குள் தளதளக்கும் வயதெல்லைக்கு உட்பட்டவள். நடந்து செல்லும் போது பிருஷ்டத்தில் தோன்றும் சில செயற்கையான அசைவுகள் அவள் வயதைப் பற்றிய கணிப்பிட்டில் ஜயப்பாட்டை ஏற்படுத்தும்.

ஒரு ஆணையும் மிஞ்சிடும் மிடுக்கும் அட்காசமும். பலவரையும் ஒரு பார்வையில் பணிய வைக்கும் போக்கு அவள் இயல்வில் குடியிருந்தது. தன்னேடு இதுவரை பிரச்சினைகள் ஏதுமில்லாத போதும் இவனுக்குத்தான் உள்ளுக்குள் ஒரு குமைவு.

ஒரு பெட்டாச்சிக்குப் பின்னாலே கூப்பிட்டகுரலுக் கெல்லாம் ஓடித் திரிஞ்ச கொண்டு.... அடிமையனோப்போவ....'

பல சமயங்களில் கட்டுவிரலைத் தன்புறமாக உள்ளைத்து அசைத்து அவனது பெயரைத் தெளிவாக உச்சரித்துக் கூப்பிடுவாள் அல்லது ஒரு சொடுக்குப் போட்டு விரலை அசைத்தும் விளிப்பாள். இவளை என்றங்கள்; எவ்வோரையுமே அப்படிக் கூப்பிடுவது அவள் இயல்பு.

இவனுக்குத்தான் உச்சியைப் பிடுங்கும், அந்தச் சன்னு விரலை எதிர்ப்புறமாக வளைத்து முறித்து விட வேண்டும் போல்.

'எங்கடை ஊரில் நாயைக் கூட இப்பிடிச் சன்னிடிக் கூப்பிட மாட்டனம் ... இருக்கட்டும்.... ஒரு நாளைக்கு வேலையை விட்டுப் போறுதுக்குள்ளை உவஞ்குக்குக் காட்டுறன்....'

"தம்பி இப்ப றிஸ்வான் றைம்'. எதுக்கும் கவனமாய் இரும். இருக்கிற வேலைக்கும் உலைவைத்துப் போட்டு பிறகு தெருவிலை நிறக வேண்டி வரும்".

பக்கத்து மேசைக் கணேசமுர்த்தியின் புவம்பெயர்ந்த ஜந்து வருடகால அனுபவம் அவளை ஒரு நிலைப்படுத்தும்.

பேசாமல் அம்மா பேசி முடிச்ச பெட்டையை செய்துகொண்டு ஊரிலை பங்கருக்கை எண்டாலும் விழுந்து கிடக்கவாம். இது ஒரு சீவைப்பேன் வாழ்க்கை.

மனம் வெகுவாக உழைந்து கொண்டது.

ஒசையின்றி மேசை மீதிருந்து நேரம் காட்டிக் கொண்டிருந்த மணிக்கூடு ஒரு பறவையின் கழுத்தைத் திருக்குவது போன்ற அவல ஒலையைச் சில கணங்களுக்கு எழுப்பிப் பின் அமைதியாயிற்று.

மணி நான்கு.

இனிப் புறப்பட்டாக வேண்டும். பூஅக்கா கட்டு விரலை வளைத்து உள்வாங்கிக் கொண்டே அவன் முன் தோன்றினார்.

* * *

பஸ் எடுப்பதற்கு பதினைந்து நிமிட நடைத்தாரம். வியர்க்க விறுவிறுக்க நடந்தால் பத்து நிமிடமே அதிகம். இவனே சாவதானமாகவே நடந்தான். குளிர் காற்று பவமாக முகத்தை உரசிக் கொண்டு சென்றாலும் உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும் அது இதுமாகவே இருந்தது. வானத்தில் மழும் மூட்டம் விரைந்து பரவிற்று. பஸ்தரிப்பை அடையுமுன்பே தூறல் ஆரம்பித்து விடுமோ எனப் பயந்தான்.

வழியில் அவன் கடந்து செல்லும் பாலத்தின் கீழாக குறுக்கே ஒரைச் சீன்றி ஒரு நீரோட்டம் நெலிந்தது. அதனைச் சுற்றிலும் காட்டுச் செடிகள் படர்ந்து பூர்வ ஜன்மத்தில் பழகியதுபோல் பார்த்ததுமே ஒரு பாசப் பிடிப்பு ஏற்படவாயிற்று. ஒருவாய்க்காவில் நீர் பாசப் கின்ற வேகத்திலும் குறைவான ஓட்டத்தில் இயற்கையாக அமைந்திருந்தது அந்த நீர்ச் சுனை.

அதனைப் பார்த்ததும் அவனுள் மகாவாலி கங்கையின் பளிக்கு நிரின் குளிர்வை உடலெங்கும் வியாபாரிக்க, மனதின் ஒரு மூலையில் பிரியங்கா மின்மினியாய்ப் புன்னைக்கத்தாள்.

அவளைக் கட்டியிருந்தாப்போல சந்தோஷமாவா வாழந்திருப்பம். குளியாப்பிடிடியிலை என்றை தலையைச் சீவி ரயர் போட்டுக் கொழுத்தியிருப்பான்கள்... இல்லையென்டா யாழ்ப்பானத்துத் தந்தி மரம் ஒண்டிலை அவளை உள்வாளி எண்டு கழுத்திலை 'காட்போட்' மட்டையை மாட்டித் தலையிலை சட்டிருப்பான்கள்..... இப்ப எங்கையாவது உயிரோடையாவது இருக்கிறமே..... எங்கட தேசத்திலை பிறந்திட்டு உயிரோடை இருக்கிறதென்று எவ்வளவு உண்ணதமான காரியம்....'

பாலத்தின் சரிவில் இறங்கும் போதே எதிர்த்திருப்பத்தில் பஸ் வந்து கொண்டிருப்பது வழுவுயிற்று.

பஸ்ஸில் அப்வளவு நெருக்கமில்லை. அவனுக்குப் பிடித்தமான தனி இருக்கைகள் ஓரிரண்டு காவியாகவே இருந்தன. பஸ் சாரத்தையைப் பார்த்து இணக்கமான புன்னைக்கூடன் ஒரு 'ஹாயை' விரயமாக்கினான். சாரதி எதனையும் கண்டு கொண்டளாதவனும், இவன் செலுத்தியது 'ரோக்கனு' அல்லது பத்துச் சதக் குற்றியா என்பதை உறுதி செய்துவிட்டு பார்வையை யன்னலுக்கு வெளியே

எறிந்து, 'கீயரை' மாற்றினான்.

ஒன்டில் வெள்ளையாய்ப் பிறந்திருக்க வேணும். இல்லையென்டா படுகறுப்பா இருந்திருக்க வேணும். இடைப்பட்ட நிறங்களெல்லாம் தங்கடை சொந்த நாடுகளிலேயே கிடந்து சாகவாம்...

நெருடும் உள்ரவுகளைப் பெருமூச்சொன்றால் வெளித்தள்ளியபடி பஸ்ஸின் மையப்பகுதியில் திறந்த யன்னவின் பக்கமாக காணப்பட்ட தனி இருக்கை ஒன்றினை நோக்கி நகர்ந்தான்.

முன் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்த பெண்ணின் கத்தரிக்கப்படாத பொன் கூந்தல் இவன் தொட்டுப் பார்க்கக் கூடிய தூரத்தில் காற்றில் அலைந்து கொண்டிருந்தது. செயற்கை வர்ணம் பூசப்படாத இயற்கையான அம்மயிரின் பளபளப்பைப் பார்க்க அவனுள் ஒரு பரவசம் ஊற்றெடுத்தது.

இவன் பார்ப்பதைத் தெரிந்து கொண்டது போல் அப்பெண் வவது கையால் கூந்தலை ஒதுக்கி ஓயிலாகத் தலையைச் சிலுப்பிக் கொண்டாள்.

சிவிர்ந்து பரந்த அப்பொன் இழைக் கூட்டத்தை அள்ளி எடுத்து முகரவேண்டும் போவ.....

பஸ்ஸிற்குள் அவனுக்குப் பழகிய முகங்களே அதிகமாய்த் தெரிந்தன. பழகிய என்றால் பெயரறியாத, ஊர் தெரியாத, மீண்டும் கண்டால் எங்கோ பார்த்த ஞாபகம் நிழல் பரப்ப; ஆனால் எங்கே பார்த்தோம் என்பது நினைவின் பதிலில் மறைக்கப்பட்டதான் ஒரு பழக்கம்.

பார்க்கும் முகங்களிலெல்லாம் உலக உருள்ளடையைக் கவிழ்ந்து சமநிலைப்படுத்தித் தாங்கி வைத்திருக்கும் ஒரு அருட்டுணர்வில் நெளியும் வேதனைக் கோடுகள். சிவர் அப்போது தான் நித்திரையில் இருந்து எழுந்து தங்கள் படுக்கை அறைக்குள் அனுமதியின்றி நுழைந்துவிட்டவர்களைப் பார்ப்பது போன்ற தினகப்பூண்டு நிலையில். பலவுடைய பார்வைகளும் யன்ன ஒரு வெளியே விரையும் மரங்களில், நகரும் வீடுகளில், அசையும் வாகனங்களில் எதையோ தேடிக் கொண்டிருந்தன.

எல் வோருமே தத்தமது எல் லைக் குள் எலிப்பந்தயம் ஒன்றிற்கு தயாராக இருந்தனர். எந்த எலி ஜெயித்தாலும் பரிசுக் கோப்பை பெறப் போவது பூணைகளிடமிருந்து தான் என்பதை நினைத்தபோது இவனுக்கு உரக்கச் சிரிக்க வேண்டும் போவிருந்தது.

கெண்டியில் பஸ்ஸைவிட்டு இறங்கிய போது முன் சீற்றின் பெண் கூந்தல் அவன் அருகாகவே நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தாள். அவளின் முழுமையான தோற்றுத்தை இப்போது தான் பார்க்க முடிந்தது.

வலிச்சவான இழுத்துக்கட்டிய 'வின்' போன்ற உடலமைப்பு. நெற்றியின் முக்கால் பகுதியை மறைக்கும் மயிர்ப் பரம்பல். மெலிந்த ஒரு ஆணின் தோற்றுத்தைச் சிதைக்கும் மார்புப் பகுதிகள். வெள்ளை ரீ சேட்டும் உடலோடு சேர்ந்த ஶீன்சும் சுதை குறைந்த தேகத்தின் செழுமையான பிரதேசங்களுக்குக் கூர்மையூட்டின.

அவளு ரீ சேட்டில் ஹலோ என்று ஆரம்பமான வாசகத்தைப் படித்தபோது இவனுள் மின்னால் இறங்கியது. சில நட்சத்திரங்கள் பொறித்தி உதிர்ந்தன.

மலவாயில் என்பது புறவாயிலே அன்றி நுழைவாயில் அல்ல"

இக்கருத்தில் அழகிய ஆங்கில எழுத்துக்கள் மார்பின் ஏற்ற இறக்கங்களில் நெளிந்து வளைந்து கொண்டிருந்தன.

முன்று மில்லியன் 'எயிற்ஸ்' நோயாளிகளின் உற்பத்தியின் ஊற்றுக்களுக்கு ஒரு மௌன விளக்கமென அவன் நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தாள்.

அக்கணத்தில் தன் னைச் சுற்றிச் சென்று கொண்டிருக்கும் மனிதர்கள் யாவரும் நரமாமிச வேட்கையில் அலைந்து கொண்டிருப்பது போன்ற ஒரு அச்சு உணர்வு இவனுள் ஏற்பட்டது கண்களைத் தடைத்துக் கொண்டே நடையைத் துரிதமாக்கினான்.

வெளியே வந்து பார்த்தபோது தடித்த மறைத் துளிகள் நெற்றிப் பொட்டின் அகலத்தில் உடைகளின்மேல் பரந்தன. ஆந்து நிலி நடைத் தூரத்தில் காரியாலயத்தை அடைந்து விடவாம். என்றாலும் குடையைக் கையோடு கொண்டு வராதது பிச்காகிஸ்டிட்டது.

கையில் கிடைத்த ஒரு செய்தித் தாளை மடித்துக் கைக்குப் பிடித்துக் கொண்டே நடக்கத் தொடங்கினான். காற்று எதிர்த் தினையில் இருந்து வீசியதால் மழை ஒரு சாய் வில் முகத்தில் இறங்கியது. வேலைக்குப் போவதற்குமுன் முற்றும் நனைந்துவிடப் போகிறோம் என்று நினைத்துக் கொண்டான். வழியில் ஒரு 'கார்பார்க் கிற்கான திறந்த வெளியைக் கடந்து செல்வவேண்டி இருந்தது. குறைந்த மழையும் வெளியில் ஊதிய காற்றின் கொடுமையால் பெரிதாகிற்று.

இயக்கத்தையே தடைப் படுத்தும் காற்றறையையும் சார்வையும் விலத்திக் கொண்டு அவனைக் கடந்து கார்பார்க்களின் ஓரமாகத் திரும்பி சிறிது தரித்து நின்ற காலெருஞ்சிரிவிருந்து பூஅக்கா' இறங்கினான். இவன் அல்லைக் கவனியாதது போல் நடையில் விரைவைக் கூட்ட முயன்றன.

சின்னக் குடை ஒன்றை விரித்துக்கொண்ட பூஅக்கா' அதனை நிரித்த முடியாமல், மடக்கவும் இயவாமல் அல்லாட்ட தொடங்கினான்.

காற்று இடம் பெயர்க்கும் அறைப்பாவாடையை ஒரு கையால் இழுத்துப் பிடித்துக் கொண்டே மறுகையில் குடையைக் கேட்யமாய்க் கொண்டு நகர மாட்டாதவளாய் அவன் நிற்பதனைப் பார்க்க இவனுக்குள் பரிதாப உணர்வு தாய்ப்பாலெனப் பிரவகித்தது.

“பாவம்.... என்ன திமிரிநுந்தாலும்.... ஒரு பொம்பிளை தானே....”

நீண்டது சிதம்பிப் போன செய்தித் தாளை எறிந்து விட்டு அவனை நோக்கிச் சென்றான். சாய்ந்து காற்றின் போக்கோடு இழுப்பட்ட அவன் குடையை நிறிர்த்தி நேராகப் பிடிக்க உதவிய போது இவனைப் பார்த்து நன்றி வெளித் தெரியப் புன்னகைத்தான்.

“இன்று மழை மிகவும் மோசம்” என்றான்.

“உண்மைதான் இங்கு மூன்று W க்களையும் நம்புவது கடினம்தான் என்றான் இவன்.

அவன் புரியாதவளாகப் புருவத்தை செயற்கையாக நெரித்துப் பின்

Oh! you mean

Women,

Work and

Weather என்று சொல்லிக் கலகலவென்று நகைத்தான்.

இவன் உள்வெளியில் இனிப்பாய் ஏதோ இளைக் கொண்டிருந்தது.

இப்போது குடை முற்று முழுவதும் இவன் கைக்கு மாறியது. அதனை அவன் பக்கமாக நகர்த்திப் பிடித்துக் கொண்டு தான் முக்காலும் நீண்டதான்.

“இன்று ‘ஓவர் ரைம்’ இருங்குமோ” என்று கேட்டான். அவன் பதில் சொல்லாது உதட்டு நெளித்தான். பின்னர் இருவரும் மென்னமாகவே நடந்தனர்.

அலுவலக வாயிலை அடைந்ததும் பூஅக்கா குடையை மடக்கி மழைநீர் சிந்த உதறிக்கொண்டே ‘தாங்ஸ்’ என்றான்.

அவனுக்கு உதவியதில் “தனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியே” என்றான்.

பொய் பேசுகிறோமே என்ற உணர்வு இவனைச் சுகஜ ஸிலெயில் இருந்து பின் தள்ளியது. அவன் இளைம மாறுப் புன்னகையுடன் சுழலும் கதவுகளை நகர்த்திக் கொண்டு அலுவலகத்துள் செல்வதைப் பார்த்தபடி தனித்து நின்றான்.

வெளியே பெய்யும் மழை தாழ்வாரத்தில் சிதறித் தாவானமாக அவன் மேல் தெறித்தது.

ஈரவிப்பான காற்றை உள்ளிழுத்து ஆழமாகச் சவாசிப்பது மிகவும் சகமாகவும் மன இறுக்கத்தைத் தளர்த்துவதாகவும் தோன்றியது. தூரத்தே உயர்ந்த

கட்டிடம் ஒன்றில் மாறும் நிறங்களில் தோன்றி அழிந்து கொண்டிருக்கும் விளம்பர எழுத்துக்களை இலக்கின்றி வெறித்தான்.

மீண்டும் காரியாவயத்தில் அவனுடைய அன்றைய அலுவல்கள் நினைவிற்கு வர. பூஅக்கா விரல் சொடுக்கித் தன்னைக் கூப்பிடுவது போன்ற உணர்வெழுவே கதவைத் திறந்து கொண்டு கட்டிடத்துள் நுழைந்தான். மழை தொடர்ந்தும் தாறவகளாகச் சிதறித் துழித்துக் கொண்டே இருந்தது.

கைலாசபதி பற்றி கார்த்திகேசன்

பல்கலைக்கழகம்

செல்லமுன்

யாழிப்பாணக் கல்லூரி

ஆசிரியரான்

கம்யூனிஸ்ட் மு.கார்த்திகேசனின்

மாணவனாக இருந்த கைலாசபதி தாலும் அப்படியொரு சித்தாந்தவாதியாகிவிட

எண்ணினார் போலும். அக்காலத்தில்

கைலாசபதி பற்றிக் கார்த்திகேசன்

சொன்னது நினைவிற்கு வருகிறது:

“எனது வகுப்பு மாணவர்களில் பலர் பரலோகம் செல்வதற்காகச் சுஞ்சான வழியைக் கண்டுபிடித்தார்கள். அவர்களிடம் தேவாரம், திருவாசகம், பைபிள், குர்ஆன், இருங்கும். அவர்களுள் வித்தியாசமாக ஒரு மாணவன் இருந்தான். அவன் சமூக விஞ்ஞான ஆய்வு நால்களை வைத்துக் கொண்டு பூலோகத்தைப் பார்க்கத் தலைப்பட்டான். அவர்களே வானம் பார்த்த பூலோக வாசியானார்கள். இவனோ பூலோகம் பார்த்த சமூக விஞ்ஞானியானான். அந்தச் சுட்டி மாணவன்தான் கைலாசபதி”.

‘ஸழத்து முற்போக்கு சிந்தனையாளர் க.

கைலாசபதி -சில குறிப்புகள்-

கட்டுரையில் எஸ். அகஸ்தியர்.

உங்கள் தமிழ் ஆங்கில அச்சுவேலைகளை தருமான முறையில்
அச்சுப் பதிப்பு செய்வதற்கு
நிங்கள் நாடுவேண்டிய அச்சுகம்

எஸ். சி. ரேம்யா பிரின்டர்ஸ்

40 Barbados Blvd # 5
(Eglinton/McCowan)
Scarborough
Ontario-M1J 1L1

Tel: (416) 261-9055

Fax (416) 261-0024

தரமான தங்க நகைகளுக்கு

ஸ்ரீ சிவா

ஜூவலரி

Business Hours

Tue - Fri
12:00 Noon - 7:30 p.m.

Sat - Sun
10:00 a.m. - 8:00 p.m.

**SRI SIVA
JEWELLERY**

721 Bloor Street West Suite 2C ,
Toronto
Ontario
Tel: (416) 531- 4867